

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2023. gada 31. janvārī*

Apelācija – Valsts atbalsts – LESD 107. un 108. pants – Pārstrukturēšanas atbalsts – Banku nozare – Sākotnējās izskatīšanas stadija – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu – Pārstrukturēšanas plāns – Saistības, ko uzņēmusies attiecīgā dalībvalsts – Sloga sadalījuma pasākumi – Pakārtoto parādsaistību konvertēšana pašu kapitālā – Obligāciju turētāji – Atcelšanas prasība – Pieņemamība – LESD 263. panta ceturrtā daļa – *Locus standi* – Tieši un individuāli skarta fiziskā vai juridiskā persona – Ieinteresēto personu procesuālo tiesību pārkāpums – Formālās izmeklēšanas procedūras neuzsākšana – LESD 108. panta 2. punkts – Jēdziens “ieinteresētās puses” – Regula (ES) 2015/1589 – 1. panta h) punkts – Jēdziens “ieinteresētā persona” – Valsts pasākumi, kurus Eiropas Komisija ņēmusi vērā – Prasības nepieņemamība

Lietā C-284/21 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2021. gada 3. maijā iesniedza

Eiropas Komisija, ko pārstāv *K. Blanck* un *A. Bouchagiar*, pārstāvji,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējie lietas dalībnieki:

Anthony Braesch, ar dzīvesvietu Luksemburgā (Luksemburga),

Trinity Investments DAC, Dublina (Īrija),

Bybrook Capital Master Fund LP, Lielā kaimanu sala [*Grand Cayman*] (Kaimanu salas),

Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP, Lielā kaimanu sala,

Bybrook Capital Master Fund LP, Lielā kaimanu sala,

ko pārstāv *A. Champsaur*, *avocate*, kā arī *G. Faella*, *L. Prosperetti* un *M. Siragusa*, *avvocati*,

prasītāji pirmajā instancē,

TIESA (virspalāta)

* Tiesvedības valoda – angļu.

šādā sastāvā: priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], priekšsēdētāja vietnieks L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], palātu priekšsēdētāji A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], J. Regans [*E. Regan*] (referents), M. Safjans [*M. Safjan*], P. Dž. Švirebs [*P. G. Xuereb*], D. Gracijs [*D. Gratsias*] un M.L. Arasteja Saūna [*M. L. Arastey Sahún*], tiesneši F. Biltšens [*F. Biltgen*], I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*], N. Jēskinens [*N. Jääskinen*], N. Vāls [*N. Wahl*], I. Ziemele, J. Pasers [*J. Passer*] un M. Gavalecs [*M. Gavalec*],

ģenerāladvokāts: A. Rants [*A. Rantos*],

sekretārs: M. Longars [*M. Longar*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2022. gada 4. aprīļa tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2022. gada 21. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar apelācijas sūdzību Eiropas Komisija lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2021. gada 24. februāra spriedumu *Braesch* u.c./Komisija (T-161/18, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:T:2021:102), ar ko Vispārējā tiesa noraidīja iebildi par nepieņemamību, kura izvirzīta attiecībā uz *Anthony Braesch*, *Trinity Investments DAC*, *Bybrook Capital Master Fund LP*, *Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP* un *Bybrook Capital Badminton Fund LP* (turpmāk tekstā – “*Braesch* u.c.”), pamatojoties uz LESD 263. pantu celto prasību, ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas 2017. gada 4. jūlija Lēmumu C(2017) 4690 final par valsts atbalstu SA.47677 (2017/N) – Itālija, jauns atbalsts un *Banca Monte dei Paschi di Siena* grozītais restrukturizācijas plāns (turpmāk tekstā – “strīdīgais lēmums”).

Atbilstošās tiesību normas

Regula (ES) 2015/1589

- 2 Padomes Regulas (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [LESD] 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.), 1. pants “Definīcijas” ir formulēts šādi:

“Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

[..]

b) “pastāvošais atbalsts” ir:

[..]

- ii) atļauts atbalsts, t.i., atbalsta shēmas un individuāls atbalsts, ko atļāvusi [Eiropas] Komisija vai [Eiropas Savienības] Padome;

[..].

c) “jauns atbalsts” ir atbalsts, t.i., atbalsta shēmas un individuāls atbalsts, kas nav pastāvošs atbalsts, tostarp pastāvoša atbalsta grozījumi;

[..]

f) “nelikumīgs atbalsts” ir jauns atbalsts, kas ieviests, pārkāpjot [LESD] 108. panta 3. punktu;

g) “ļauņprātīgi izmantots atbalsts” ir atbalsts, ko saņēmējs izmanto, pārkāpjot lēmumu, kas pieņemts, atbilstoši [..] šīs regulas 4. panta 3. punktam [..];

h) “ieinteresētā persona” ir jebkura dalībvalsts un jebkura persona, uzņēmums vai uzņēmumu apvienība, kuras intereses var ietekmēt atbalsta piešķirums, jo īpaši attiecīgā atbalsta saņēmējs, konkurējošie uzņēmumi un arodapvienības.”

3 Šīs pašas regulas 4. panta “Paziņojuma sākotnēja izskatīšana un Komisijas lēmumi” 3. un 4. punktā ir noteikts:

“3. Ja Komisija pēc sākotnējas izskatīšanas konstatē, ka nav šaubu par to, ka paziņotais pasākums, ciktāl uz to attiecas LESD 107. panta 1. punkt[s], ir saderīgs ar iekšējo tirgu, tā nolemj, ka pasākums ir saderīgs ar iekšējo tirgu (“lēmums necelt iebildumus”). Lēmumā norāda, kuru no LESD paredzētajiem izņēmumiem piemēro.

4. Ja Komisija pēc sākotnējas izskatīšanas konstatē, ka ir neskaidrības par to, vai paziņotais pasākums ir saderīgs ar iekšējo tirgu, tā nolemj sākt procedūras saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu (“lēmums sākt formālu izmeklēšanas procedūru”).”

4 Minētās regulas 6. panta “Formāla izmeklēšanas procedūra” 1. punktā ir noteikts:

“Lēmumā sākt formālu izmeklēšanas procedūru rezumē attiecīgus faktiskus un tiesiskus jautājumus, tajā ir Komisijas sākotnējais izvērtējums par to, vai ierosinātajam pasākumam ir atbalsta iezīmes, kā arī izklāstīti iemesli, kas liek šaubīties par tā saderību ar kopējo tirgu. Lēmums aicina attiecīgo dalībvalsti un citas ieinteresētās personas iesniegt piezīmes noteiktā termiņā, kas parasti nepārsniedz vienu mēnesi. Pienācīgi pamatotos gadījumos Komisija var pagarināt šo termiņu.”

5 Regulas 2015/1589 9. panta “Komisijas lēmumi izbeigt formālo izmeklēšanas procedūru” 4. punktā ir noteikts:

“Pozitīvā lēmumā Komisija var ietvert nosacījumus, kurus ievērojot atbalsts uzskatāms par saderīgu ar iekšējo tirgu, un noteikt pienākumus, kas ļauj uzraudzīt tās lēmuma izpildi (“nosacīts lēmums”).”

6 Šīs regulas 16. panta “Atbalsta atgūšana” 1. punktā ir paredzēts:

“Kad nelikumīga atbalsta gadījumos tiek pieņemti negatīvi lēmumi, Komisija izlemj, ka attiecīgā dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu atbalstu no saņēmēja [..]. Komisija neprasa atbalsta atgūšanu, ja tas būtu pretrunā ar kādu Savienības tiesību vispārēju principu.”

7 Minētās regulas 20. pantā “Atbalsta ļauņprātīga izmantošana” ir noteikts:

“Neskarot 28. pantu, gadījumos, kad atbalstu izmanto ļauņprātīgi, Komisija var sākt formālu izmeklēšanas procedūru saskaņā ar 4. panta 4. punktu. *Mutatis mutandis* piemēro 6. līdz 9., 11. un 12. pantu, 13. panta 1. punktu un 14. līdz 17. pantu.”

Direktīva 2014/59/ES

- 8 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.), 32. panta “Noregulējuma nosacījumi” 4. punktā ir paredzēts:

“Piemērojot šā panta 1. punkta a) apakšpunktu, tiek uzskatīts, ka iestāde kļūst maksātnespējīga vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, ja tā atbilst vismaz vienam no turpmāk minētajiem nosacījumiem:

[..]

- d) ir nepieciešams ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem – izņemot gadījumus, kad, lai nepieļautu vai novērstu nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts ekonomikā un saglabātu finanšu stabilitāti, ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem izpaužas kādā no turpmāk minētajiem veidiem:

[..]

- iii) pašu kapitāla iepludināšana vai kapitāla instrumentu pirkšana par cenām un ar noteikumiem, kas iestādei nepiešķir priekšrocības, ja brīdī, kad tiek piešķirts publiskā sektora atbalsts, nepastāv nedz šā punkta a), b) vai c) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi, nedz 59. panta 3. punktā izklāstītie nosacījumi.

Katrā no pirmās daļas d) apakšpunkta i), ii) un iii) punktā minētajiem gadījumiem garantiju vai līdzvērtīgus pasākumus, kas minēti šajos punktos, piešķir tikai maksātspējīgām iestādēm, un tiem nepieciešams galīgais apstiprinājums saskaņā ar [Eiropas] Savienības valsts atbalsta regulējumu. Minētajiem pasākumiem ir piesardzības un pagaidu raksturs, un tie ir samērīgi, lai novērstu nopietnu traucējumu sekas, un netiek izmantoti, lai kompensētu zaudējumus, kas iestādei radušies vai varētu rasties tuvākajā laikā.

Atbalsta pasākumus, kas minēti pirmās daļas d) apakšpunkta iii) punktā, ierobežo līdz līdzekļu iepludināšanai tādā apmērā, kas nepieciešams, lai novērstu kapitāla deficītu, kas konstatēts valsts, Savienības vai vienotā uzraudzības mehānisma ([VUM]) spriedzes testos, aktīvu kvalitātes pārbaudēs vai līdzvērtīgās Eiropas Centrālās bankas [ECB], [Eiropas Banku iestādes (EBI)] vai valstu iestāžu veiktās procedūrās, attiecīgā gadījumā ar kompetentās iestādes apstiprinājumu.

[..]”

Regula (ES) Nr. 806/2014

- 9 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.), 18. panta “Noregulējuma procedūra” 4. punktā ir noteikts, ka:

“Piemērojot šā panta 1. punkta a) apakšpunktu, tiek uzskatīts, ka vienība kļūst maksātnespējīga vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, ja tā atbilst vienam vai vairākiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

[..]

- d) ir nepieciešams ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem – izņemot gadījumus, kad, lai novērstu nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts ekonomikā un saglabātu finanšu stabilitāti, ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem izpaužas kādā no turpmāk minētajiem veidiem:

[..]

- iii) pašu kapitāla iepludināšana vai kapitāla instrumentu pirkšana par cenām un ar noteikumiem, kas vienībai nepiešķir priekšrocības, ja brīdī, kad tiek piešķirts atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem, nepastāv nedz šā panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētie nosacījumi, nedz 21. panta 1. punktā minētie nosacījumi.

Katrā no pirmās daļas d) apakšpunkta i), ii) un iii) punktā minētajiem gadījumiem garantiju vai līdzvērtīgus pasākumus, kas minēti šajos punktos, piešķir tikai maksātspējīgām vienībām, un to piešķiršanai ir nepieciešams galīgais apstiprinājums saskaņā ar Savienības valsts atbalsta satvaru. Minētajiem pasākumiem ir piesardzības un pagaidu raksturs, un tie ir samērīgi, lai novērstu nopietnu traucējumu sekas, un netiek izmantoti, lai kompensētu zaudējumus, kas iestādei radušies vai varētu rasties tuvākajā laikā.

Atbalsta pasākumus, kas minēti pirmās daļas d) apakšpunkta iii) punktā, ierobežo līdz līdzekļu iepludināšanai nepieciešamajā apmērā, lai novērstu kapitāla deficītu, kas konstatēts valsts, Savienības vai vienotā uzraudzības mehānisma (VUM) spriedzes testos, aktīvu kvalitātes pārbaudēs vai līdzvērtīgās ECB, EBI vai valstu iestāžu veiktās procedūrās, attiecīgā gadījumā ar kompetentās iestādes apstiprinājumu.

[..]”

Banku darbības paziņojums

- 10 Komisijas paziņojuma par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu no 2013. gada 1. augusta atbalsta pasākumiem banku labā saistībā ar finanšu krīzi (“Banku darbības paziņojums”) (OV 2013, C 216, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Banku darbības paziņojums”) 15. punkts ir formulēts šādi:

“Krīzes paziņojumos ir skaidri pausta nostāja, ka arī krīzes apstākļos ir jāpiemēro valsts atbalsta kontroles vispārējie principi. Proti, lai vienotajā tirgū samazinātu banku un dalībvalstu konkurences traucējumus un novērstu bezrūpīgas rīcības risku, atbalsts būtu jāierobežo līdz nepieciešamajam minimumam un atbalsta saņēmējam pašam būtu jāsedz atbilstīga

pārstrukturēšanas izmaksu daļa. Bankai un tās kapitāla turētājiem jāiegulda pārstrukturēšanas pasākumos pēc iespējas vairāk pašu līdzekļu. Valsts atbalsts ir jāpiešķir, ievērojot noteikumus par atbilstīgu sloga sadalījumu starp [ar] bankas ieguldītājiem.”

- 11 Banku darbības paziņojuma 3. daļa attiecas uz rekapitalizācijas pasākumiem un tādu aktīvu glābšanas pasākumiem, kuru vērtība ir samazinājusies. Tās 3.1.2. sadaļā “Akcionāru un pakārtoto kreditoru sloga sadalījums” ir iekļauts šā paziņojuma 40.–46. punkts:

- “40. Valsts atbalsts var veicināt bezatbildīgas rīcības risku un mazināt tirgus disciplīnu. Lai mazinātu bezatbildīgas rīcības risku, atbalsts jāpiešķir tikai saskaņā ar noteikumiem, kas ietver atbilstīgu sloga sadalījumu starp [ar] esošajiem bankas ieguldītājiem.
41. Pēc tam, kad zaudējumu kompensēšanai izmantots pašu kapitāls, atbilstīgs sloga sadalījums parasti ietvers hibrīdkapitāla turētāju un pakārtoto parādu turētāju ieguldījumu. Hibrīdkapitāla un pakārtotā parāda turētājiem ir jāiegulda līdzekļi, lai maksimāli samazinātu kapitāla iztrūkumu. Šāds ieguldījums var būt vai nu pārvēršana pirmā līmeņa pamata kapitālā, vai instrumentu pamatsummas norakstīšana. Jebkurā gadījumā likumīgi iespējamā apmērā ir jānovērš saņēmēja naudas aizplūšana šādu vērstpapīru turētājiem.
42. Komisija neprasis veikt iemaksas augstākas prioritātes parādu turētājiem (jo īpaši apdrošinātu noguldījumu, neapdrošinātu noguldījumu, obligāciju un visu pārējo augstākas prioritātes parādu turētājiem) kā obligātu sloga sadalījuma elementu saskaņā ar valsts atbalsta noteikumiem, neliekot šos parādus pārvērst ne kapitālā, nedz arī norakstīt instrumentus.
43. Ja kapitāla attiecība bankā, kas konstatējusi kapitāla iztrūkumu, ir lielāka par [Savienības] regulējumā noteikto minimumu, bankai parasti būtu jāspēj atjaunot kapitāla stāvokli saviem spēkiem, jo īpaši – izmantojot kapitāla piesaistīšanas pasākumus, kas noteikti 35. punktā. Ja nav citu iespēju, tostarp nekādu citu uzraudzības darbību, piemēram, agrīnas intervences pasākumu vai citu kompensācijas darbību, lai novērstu iztrūkumu, ko apstiprinājusi kompetentā uzraudzības iestāde vai noregulējuma iestāde, pakārtotais parāds pirms valsts atbalsta piešķiršanas principā ir jāpārvērš pašu kapitālā.
44. Gadījumos, kad banka vairs neatbilst obligātajām regulējumā noteiktām kapitāla prasībām, pakārtotais parāds principā ir jāpārvērš vai jānoraksta pirms valsts atbalsta piešķiršanas. Valsts atbalsts ir jāpiešķir tikai pēc tam, kad jebkuru zaudējumu kompensēšanai pilnībā ir ieguldīts pašu kapitāls, hibrīdkapitāls un pakārtotais parāds.
45. Izņēmumu no 43. un 44. punktā minētajām prasībām var pieļaut, ja šādu pasākumu īstenošana varētu apdraudēt finansiālo stabilitāti vai izraisīt nesamērīgas sekas. Šis izņēmums varētu attiekties uz gadījumiem, kad paredzamā atbalsta summa ir neliela, salīdzinot ar bankas riska svērtajiem aktīviem, un kapitāla iztrūkums ir ievērojami samazināts, jo īpaši piemērojot kapitāla piesaistīšanas pasākumus, kā noteikts 35. punktā. Nesamērīgas sekas vai finansiālās stabilitātes apdraudējumu varētu novērst arī, pārskatot kapitāla iztrūkuma mazināšanas pasākumu secību.
46. Saistībā ar 43. un 44. punkta īstenošanu ir jāievēro princips “neviens kreditors nav sliktāks par citiem” [“neviens kreditors nav sliktākā situācijā”]. Tādējādi pakārtotie kreditori ekonomiskā ziņā nesaņems mazāku summu par to, kādu tie būtu saņēmuši, ja valsts atbalsts nebūtu piešķirts.”

Tiesvedības priekšvēsture un strīdīgais lēmums

12 Tiesvedības priekšvēsture ir izklāstīta pārsūdzētā sprieduma 1.–14. punktā.

- “1. [...] *Anthony Braesch* [...] ir obligāciju “Floating Rate Equity-Linked Subordinated Hybrid-FRESH” (turpmāk tekstā – “FRESH obligācijas”) turētāju pārstāvis, bet pārējie prasītāji – *Trinity Investments* [...], *Bybrook Capital Master Fund* [...], *Bybrook Capital Hazelton Master Fund* [...] un *Bybrook Capital badminton Fund* [...] ir šo obligāciju turētāji.
- 2 2008. gada aprīlī *Banca Monte dei Paschi di Siena* (turpmāk tekstā – “BMPS”) veica kapitāla palielināšanu par 950 miljoniem EUR, kura bija rezervēta *J. P. Morgan Securities Ltd* (turpmāk tekstā – “JPM”), kas parakstījās uz BMPS akcijām, proti, “FRESH akcijām”. Vienlaikus 2008. gada 16. aprīlī JPM noslēdza ar BMPS uzufukta līgumu, saskaņā ar kuru JPM saglabā tīrās īpašumtiesības (*nudum dominium*) attiecībā uz akcijām, savukārt BMPS ir uzufukta tiesības, un sabiedrību mijmaiņas līgumu (turpmāk tekstā – “FRESH līgumi”). Lai parakstītos uz FRESH akcijām, JPM saņēma nepieciešamos līdzekļus no *Bank of New-York Mellon* [(Luxembourg)], kuru aizstāja *Mitsubishi UFJ Investor Services & Banking* (Luxembourg) SA (turpmāk tekstā – “MUFJ”); tā 2008. gada 16. aprīlī saskaņā ar Luksemburgas tiesībām emitēja FRESH obligācijas par summu 1 miljards EUR. JPM ar MUFJ noslēdza mijmaiņas līgumu, uz kuru attiecas Luksemburgas tiesības, un MUFJ ar FRESH obligāciju turētājiem noslēdza fiduciāru līgumu, uz kuru arī attiecas Luksemburgas tiesības. Pamatojoties uz šiem dažādajiem līgumiem, ko prasītāji apzīmē kā “FRESH instrumentus”, maksājumi, kurus JPM ir saņēmusi no BMPS par FRESH līgumiem, tiek nodoti MUFJ un pēc tam kuponu veidā – FRESH obligāciju turētājiem.
- 3 Ar 2013. gada 27. novembra lēmumu Eiropas Komisija, ņemot vērā pārstrukturēšanas plānu un attiecīgās saistības, apstiprināja pārstrukturēšanas atbalstu, kuru Itālijas Republika ir piešķirusi Itālijas bankai BMPS. 2015. gada jūnijā BMPS atbalstu bija pilnībā atmaksājusi.
- 4 2016. gada 29. jūlijā Eiropas Banku iestāde (EBI) publicēja 2016. gadā Eiropas līmenī veiktā stresa testa rezultātus, kas atklāja, ka nelabvēlīgajā scenārijā BMPS ir pašu kapitāla nepietiekamība.
- 5 2016. gada 23. decembrī Itālijas iestādes pieņēma *decreto-legge n. 237 – Disposizioni urgenti per la tutela del risparmio nel settore creditizio* (Dekrētlukums Nr. 237 par steidzamiem noteikumiem krājnoguldījumu aizsardzībai kredītu nozarē; 2016. gada 23. decembra GURI Nr. 299), kas tika pārveidots par likumu un grozīts ar 2017. gada 17. februāra *legge di conversione* (apstiprināšanas likums; 2017. gada 21. februāra GURI Nr. 43; turpmāk tekstā – “Dekrētlukums Nr. 237/2016”), kurā ir noteikts likviditātes atbalsta un preventīvo rekapitalizāciju regulējums.
- 6 Pēc [ECB] 2016. gada 23. decembra paziņojuma, saskaņā ar kuru BMPS bija maksātspējīga, Komisija ar 2016. gada 29. decembra lēmumu – pamatojoties uz Itālijas iestāžu piedāvātajām saistībām – uz laiku apstiprināja individuālu likviditātes atbalstu BMPS 15 miljardu EUR apmērā. Itālijas iestādes apņēmas divu mēnešu laikā no garantiju piešķiršanas brīža iesniegt pārstrukturēšanas plānu, ja atbalsts šajā pašā termiņā netiktu atmaksāts.
- 7 2016. gada 30. decembrī, tā kā BMPS mēģinājums piesaistīt jaunu privātu kapitālu nebija sekmīgs, tā iesniedza pieteikumu ārkārtas valsts finanšu atbalsta saņemšanai preventīvas rekapitalizācijas veidā saskaņā ar Dekrētlukumu 237/2016.

- 8 2017. gada 28. jūnijā Itālijas iestādes paziņoja Komisijai par atbalstu *BMPS* rekapitalizācijai 5,4 miljardu EUR apmērā kopā ar jaunu pārstrukturēšanas plānu [turpmāk tekstā – “pārstrukturēšanas plāns”] un jaunām saistībām.
- 9 Tajā pašā dienā ECB nosūtīja Komisijai vēstuli, norādot, ka *BMPS* šajā datumā bija maksātspējīga.
- 10 [Strīdīgajā lēmumā], kas tika pieņemts sākotnējās izskatīšanas stadijas noslēgumā, Komisija izvērtēja divus valsts atbalsta pasākumus. Pirmais pasākums (turpmāk tekstā – “1. pasākums”) bija šā sprieduma 6. punktā minētais likviditātes atbalsts 15 miljardi EUR kā valsts garantijas augstākās prioritātes saistībām. Otrais pasākums (turpmāk tekstā – “2. pasākums”) bija šā sprieduma 8. punktā minētais atbalsts *BMPS* preventīvajai rekapitalizācijai 5,4 miljardi EUR.
- 11 Uzskatīdama, ka 1. un 2. pasākums veido valsts atbalstu, Komisija norādīja, ka juridiskais pamats to saderīguma novērtēšanai ir LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkts, kurš attiecas uz atbalstu, kas paredzēts nopietnu traucējumu novēršanai kādas dalībvalsts tautsaimniecībā. Tā uzskatīja, ka 1. un 2. pasākums ir *BMPS* pārstrukturēšanas atbalsts, un izvērtēja šo pasākumu saderīgumu, pamatojoties uz pārstrukturēšanas plānu un ņemot vērā sešus paziņojumus par pasaules finanšu krīzi, it īpaši [...] [Banku darbības] paziņojumu.
- 12 Attiecībā uz atbalsta pasākumu saderīgumu no [sešu] [finanšu] krīzes paziņojumu viedokļa, pirmkārt, Komisija uzskatīja, ka pārstrukturēšanas plāns bija piemērots *BMPS* ilgtermiņa dzīvotspējas atjaunošanai. Otrkārt, tā uzskatīja, ka akciju turētājiem un pakārtoto instrumentu turētājiem uzliktā sloga sadalījums bija adekvāts, ierobežojot pārstrukturēšanas izmaksas un atbalsta summu līdz minimumam saskaņā ar Banku darbības paziņojuma prasībām, un secināja, ka pārstrukturēšanas plānā bija pietiekami sloga sadalījuma pasākumi. Treškārt, tā uzskatīja, ka pārstrukturēšanas plānā bija ietvertas pietiekamas garantijas, lai ierobežotu nepamatotus konkurences izkropļojumus. Tā arī norādīja, ka ir nodrošināta pienācīga pārstrukturēšanas plāna īstenošanas uzraudzība. Tādēļ tā secināja, ka atbalsta pasākumi ir samērīgi, lai novērstu nopietnu traucējumu Itālijas tautsaimniecībā sekas.
- 13 Pēc tam Komisija izvērtēja atbalsta pasākuma saderīgumu ar [Direktīvas 2014/59], normām. Tā uzskatīja, ka atbalsta pasākumu (1. un 2. pasākums) piešķiršanas nosacījumi bija saderīgi ar Direktīvas 2014/59 32. panta 4. punkta d) apakšpunktā paredzēto izņēmumu.
- 14 [Strīdīgā] lēmuma rezolutīvajā daļā Komisija secināja, pirmkārt, ka 1. un 2. pasākums ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē un, otrkārt, ka šie pasākumi atbilst LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkta prasībām un ka tie ir saderīgi ar iekšējo tirgu finanšu stabilitātes iemeslu dēļ.”

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 13 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 5. martā, *Braesch* u.c. atbilstoši LESD 263. pantam cēla prasību atcelt strīdīgo lēmumu vai, pakārtoti, atcelt šo lēmumu, ciktāl tas attiecas uz rīcību ar *FRESH* instrumentiem.
- 14 Šīs prasības pamatojumam *Braesch* u.c. izvirzīja piecus pamatus: ar pirmo pamatu tika apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 806/2014 18. un 21. pants un nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, jo Komisija ir prettiesiski apstiprinājusi, sloga sadalījuma pasākumus; ar otro

pamatu tika apgalvots, ka ir pārkāpts Banku darbības paziņojums, tiesiskās palāvības aizsardzības un vienlīdzīgas attieksmes princips, kā arī nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, jo Komisija ir prasījusi *FRESH* līgumu atcelšanu; ar trešo pamatu tika apgalvots, ka nav ievērots vienlīdzīgas attieksmes princips, kas atzīts tostarp Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 20. un 21. pantā, jo ar strīdīgo lēmumu ir apstiprināti sloga sadalījuma pasākumi, kuri ir diskriminējoši attiecībā pret *FRESH* obligāciju turētājiem; ar ceturto pamatu tika apgalvots, ka nav ievērotas *FRESH* obligāciju turētāju tiesības uz īpašumu, kuras ir garantētas citastarp Hartas 17. pantā, jo Komisija ir apstiprinājusi sloga sadalījuma pasākumu piemērošanu *FRESH* instrumentiem, un ar piekto pamatu tika apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 108. panta 2. un 3. punkts, Regulas 2015/1589 4. panta 3. un 4. punkts, kā arī nav ievērotas *Braesch* u.c. procesuālās tiesības, jo Komisija nav uzsākusi formālo izmeklēšanas procedūru, kaut arī pastāvēja nopietnas šaubas par to, vai ar strīdīgo lēmumu apstiprinātie sloga sadalījuma pasākumi ir saderīgi ar Savienības tiesībām.

- 15 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 16. maijā, Komisija saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 130. panta 1. un 7. punktu izvirzīja iebildi par nepieņemamību, kurā tā apgalvoja, ka *Braesch* u.c. celtā prasība ir nepieņemama, jo šīm personām neesot nedz intereses celt prasību, nedz *locus standi* LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē. Prasītāji savus apsvērumus par šo iebildi iesniedza 2018. gada 10. jūlijā.
- 16 2020. gada 9. jūlija tiesas sēdē tika uzklauti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi, atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem rakstveida jautājumiem un atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem mutvārdu jautājumiem.
- 17 Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa noraidīja Komisijas izvirzīto iebildi par nepieņemamību. Sprieduma 35.–41. punktā konstatējusi, ka *Braesch* u.c. ir “ieinteresētās puses” un “ieinteresētās personas” statuss attiecīgi LESD 108. panta 2. punkta un Regulas 2015/1589 1. panta h) punkta izpratnē, Vispārējā tiesa, pirmkārt, minētā sprieduma 43.–55. punktā atzina, ka šīm personām ir interese celt prasību, jo tās ir juridiski pietiekami pierādījušas, ka strīdīgā lēmuma iespējamā atcelšana tām radītu priekšrocību, un, otrkārt, šā paša sprieduma 56.–64. punktā atzina, ka tām ir *locus standi* LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē, jo šajā lēmumā saistībā ar pārstrukturēšanas plānu veiktā atbalsta pasākumu apstiprināšana tās skar tieši un individuāli kā “ieinteresētās puses” un “ieinteresētās personas”.

Lietas dalībnieku prasījumi Tiesai

- 18 Komisija savā apelācijas sūdzībā lūdz Tiesu:
  - atcelt pārsūdzēto spriedumu;
  - pašai lemt par prasību pirmajā instancē un noraidīt prasību kā nepieņemamu, kā arī
  - piespriest *Braesch* u.c. atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 19 *Braesch* u.c. lūdz Tiesu:
  - noraidīt apelācijas sūdzību un
  - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanas izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

- 20 Apelācijas sūdzības pamatojumam Komisija izvirza vienu vienīgu pamatu, ar ko tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 35.–41. un 58. punktā esot kļūdaini interpretējusi LESD 108. panta 2. punktu un Regulas 2015/1589 1. panta h) punktu, ciktāl *Braesch* u.c. ir tikuši kvalificēti kā “ieinteresētās puses” un “ieinteresētās personas” šo tiesību normu izpratnē.

Lietas dalībnieku argumenti

- 21 Komisija apgalvo – kaut arī Regulas 2015/1589 1. panta h) punktā definētais jēdziens “ieinteresētā persona”, kas ir sinonīms jēdzienam “ieinteresētā puse” LESD 108. panta 2. punkta izpratnē, aptver nenoteiktu adresātu loku, šim jēdzienam ir jāietver tikai tās personas, kuras pierāda, ka attiecīgais valsts atbalsts var konkrēti ietekmēt to situāciju saistībā ar konkurenci, jo pretējā gadījumā tiktu atņemta jēga prasībai, ka personai ir jābūt “ieinteresētajai personai” šā 1. panta h) punkta izpratnē, lai to varētu uzskatīt par tādu, kuru tieši un individuāli skar uz šīs regulas 4. panta 3. punkta pamata pieņemts lēmums.
- 22 Vispirms – no Tiesas judikatūras šajā jomā izrietot, ka tā par ieinteresētajām personām ir atzinusi tikai personas, kas ir pierādījušas šāda veida ietekmi, pat ja šīs personas nebija atbalsta saņēmēja tiešas konkurentes. Piemēram, 2009. gada 9. jūlija spriedumā *3F/Komisija* (C-319/07 P, EU:C:2009:435, 33. punkts), kā arī 2011. gada 24. maija spriedumā *Komisija/Kronoply* un *Kronotex* (C-83/09 P, EU:C:2011:341, 63. punkts) par ieinteresētajām personām esot atzītas attiecīgi darbinieku arodbiedrība un personas, kuras iepirka to pašu izejvielu kā atbalsta saņēmējs, jo atbalsts potenciāli ietekmēja to konkurētspējas stāvokli tirgū.
- 23 Turklāt šo interpretāciju apstiprinot Regulas 2015/1589 1. panta h) punkts. Proti, šajā tiesību normā indikatīvi uzskaitītajām ieinteresētajām personām kopīgs esot tas, ka atbalstam atkarībā no gadījuma var būt labvēlīga vai nelabvēlīga ietekme uz to situāciju saistībā ar konkurenci.
- 24 Visbeidzot, no valsts atbalsta kontroles vispārējās struktūras un mērķiem izrietot, ka Komisijai šī kontrole ir jāveic tikai kā konkurences iestādei un ka līdz ar to – kā Tiesa to ir uzsvērusi 2020. gada 22. septembra spriedumā *Austrija/Komisija* (C-594/18 P, EU:C:2020:742) – Komisija, īstenojot šo kompetenci, nevar uzspiest dalībvalstīm ar konkurenci nesaistītu politiku. 2018. gada 6. novembra spriedumā *Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija*, *Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori* un *Komisija/Ferracci* (no C-622/16 P līdz C-624/16 P, EU:C:2018:873, 43., 46. un 47. punkts) Tiesa – norādījusi, ka Savienības tiesību normu valsts atbalsta jomā mērķis ir aizsargāt konkurenci, – esot nospriedusi, ka, lai lēmums šajā jomā tos skartu tieši, prasītājiem ir jāpierāda, ka šis lēmums viņiem var radīt nelabvēlīgu konkurences situāciju.
- 25 No tā izrietot, ka jēdziens “ieinteresētās personas”, kas turklāt Regulas 2015/1589 1. panta h) punktā ir definēts tādējādi, ka tas attiecas uz jebkuru personu, “kuras intereses var ietekmēt atbalsta piešķirums”, nedrīkst aptvert personas, kuras varētu izvirzīt nevis ar attiecīgo valsts atbalstu saistītus iebildumus, bet gan iebildumus, kuri attiecas uz citiem tā vispārējā valsts pasākuma aspektiem, ar ko šis atbalsts tiek īstenots, vai pat iebildumus, kuri attiecas uz citiem saistībā ar valsts atbalstu veiktiem valsts pasākumiem.
- 26 Proti, daudzas personas varētu apstrīdēt valsts pasākumu, ar kuru tiek īstenots vai papildināts atbalsts, paužot tikai bažas, kuras ne vien nav saistītas ar konkurenci, bet arī nav atkarīgas no attiecīgā atbalsta. Savukārt, ciktāl runa ir par valsts atbalsta saņēmēja konkurentiem, viņu bažu

pamatā esot tieši paša atbalsta piešķiršana. Tātad, lai personu varētu kvalificēt kā “ieinteresēto personu”, tai esot jāformulē bažas, kas zināmā mērā ir saistītas ar konkurenci plašā nozīmē, pat ja šī persona nav atbalsta saņēmēja konkurente.

- 27 No tā izrietot, ka pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa ir kļūdaini interpretējusi un piemērojuši jēdzienu “ieinteresētā persona”, pamatojoties uz atvērtu šā jēdziena definīciju, kas ietver ikvienu personu, kura spēj pierādīt jebkādu iespējamu ietekmi, kas izriet no atbalsta vai pat no citiem ar šo atbalstu saistītiem valsts pasākumiem. Vispārējā tiesa esot pat balstījusies uz netiešu un tīri saimniecisku ietekmi, kurai nav nekādas saiknes ar konkurenci.
- 28 Tādējādi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 37. un 41. punktā esot kļūdaini secinājusi, ka strīdīgajam lēmumam varētu būt konkrēta ietekme uz *Braesch* u.c. situāciju tāpēc, ka *BMPS* pārstrukturēšanas plānā bija paredzēta iespēja atcelt *FRESH* līgumus un ka *FRESH* instrumentu pamatā esošo līgumsaistību savstarpējās atkarības dēļ saimnieciskais kaitējums, kas ilgtermiņā rastos, ņemot vērā ar *FRESH* obligācijām saistīto kuponu maksājumu zudumu, esot būtisks.
- 29 *FRESH* līgumu atcelšana izrietot nevis no *BMPS* piešķirtā valsts atbalsta, bet gan no Itālijas iestāžu atsevišķā lēmuma noteikt sloga sadalījumu starp *BMPS* akcionāriem un pakārtotajiem kreditoriem – tas esot ticis ņemts vērā *BMPS* pārstrukturēšanas plānā. Pat ja Itālijas iestādes būtu nolēmušas pārstrukturēt *BMPS* bez valsts atbalsta, tās būtu varējušas noteikt sloga sadalījuma pasākumus, tostarp atcelt *FRESH* līgumus, lai samazinātu *BMPS* pašu kapitāla deficītu. Tādējādi šie pasākumi nav atkarīgi no valsts atbalsta, ko Itālijas iestādes bija nolēmušas piešķirt *BMPS*. Turklāt atceltie *FRESH* līgumi esot starp *JMP* un *BMPS* noslēgtais uzufrukta līgums un sabiedrību mijmaiņas līgums, kuri minēti pārsūdzētā sprieduma 2. punktā, taču *FRESH* obligāciju turētāji nebija šo līgumu puses.
- 30 Līdz ar to jebkāda sloga sadalījuma pasākumu ietekme uz *Braesch* u.c. situāciju esot tīri saimnieciska un netieša un notiekot ar dažādo līgumsaistību starpniecību, kuras ir *FRESH* instrumentu pamatā.
- 31 No tā izrietot, ka pārsūdzētā sprieduma 40. punktā izklāstītajā argumentācijā ir pieļautas vismaz četras tiesību kļūdas.
- 32 Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot kļūdaini apgalvojusi, ka nav nozīmes tam, ka *Braesch* u.c. neapstrīd attiecīgo atbalsta pasākumu saderību ar iekšējo tirgu, kaut arī šāds apstāklis skaidri apstiprinot, ka *Braesch* u.c. apstrīd nevis *BMPS* piešķirto valsts atbalstu kā tādu, bet gan sloga sadalījuma pasākumus, kuri izriet no neatkarīga Itālijas iestāžu lēmuma; tas pierādot, ka minētais atbalsts nevarēja ietekmēt to situāciju saistībā ar konkurenci.
- 33 Otrkārt, lai gan Vispārējā tiesa ir pamatoti konstatējusi, ka Itālijas iestāžu saistības attiecībā uz pārstrukturēšanas plānu un sloga sadalījumu ir paziņoto atbalsta pasākumu “neatņemama sastāvdaļa”, šim konstatējumam neesot nozīmes, izvērtējot *locus standi*. Kaut arī – kā izrietot no 2015. gada 15. oktobra sprieduma *Iglesias Gutiérrez* un *Rion Bea* (C-352/14 un C-353/14, EU:C:2015:691, 28. punkts) – Komisijas piešķirtā atļauja esot balstīta uz visiem faktiem, kurus attiecīgā dalībvalsts izvirzījusi gan savā paziņojumā, gan savās saistībās; tādējādi, ja šī dalībvalsts atkāpjas no šiem faktiem, tā īsteno pasākumu, kas faktiski ziņā atšķiras no Komisijas atļautā pasākuma, un tātad uz šo pasākumu vairs neattiecas Komisijas piešķirtā atļauja. Tomēr, tā kā Komisija kontrolē valsts atbalstu kā konkurences iestāde, no

iepriekš minētā tomēr neizrietot, ka ikviena persona, kurai ir šaubas par kādu no šiem faktu pieņēmumiem, būtu jāuzskata par “ieinteresēto personu” Regulas 2015/1589 1. panta h) punkta izpratnē.

- 34 Treškārt, Vispārējā tiesa esot kļūdaini apgalvojusi, ka Itālijas iestāžu paziņotos atbalsta pasākumus un ierosinātās saistības, ko Komisija ir vērtējusi, “nav iespējams nodalīt, jo tie ir nosacījums paziņojumam par saderīgumu”. Šis apgalvojums esot pretrunā 2016. gada 19. jūlija sprieduma *Kotnik* u.c. (C-526/14, EU:C:2016:570) 99. un 100. punktam, no kuriem izrietot, ka, kaut gan valsts atbalsta pasākuma atbilstība Banku darbības paziņojuma 40.–46. punktam ir pietiekama, lai Komisija šo pasākumu atzītu par saderīgu ar iekšējo tirgu, tā šajā nolūkā nav nepieciešama. Tādējādi Itālijas Republikai neesot bijis jāuzņemas veikt šajā paziņojumā paredzētos sloga sadalījuma pasākumus.
- 35 Ceturtkārt, Vispārējā tiesa esot kļūdaini nospriedusi, ka, tā kā ar strīdīgo lēmumu ir atļauta atbalsta pasākumu īstenošana, “vienlaicīgi padarot šīs saistības par obligātām”, visi šie apstākļi noteikti ietekmēja *Braesch* u.c. situāciju, jo šīs personas savas intereses varēja aizstāvēt, vienīgi lūdzot atcelt šo lēmumu pilnībā. Proti, minētais lēmums nekādā veidā neesot padarījis Itālijas iestāžu saistības par obligātām. Tas esot pieņemts saskaņā ar Regulas 2015/1589 4. panta 3. punktu, par pamatu ņemot saistības, tostarp sloga sadalījuma pasākumus, kuras šīs iestādes uzņēmušās brīvprātīgi. Tā kā strīdīgais lēmums nav “nosacīts lēmums” šīs regulas 9. panta 4. punkta izpratnē, ar to nav izvirzīti nosacījumi attiecībā uz kādu dalībvalsti vai trešām personām un šādi nosacījumi arī nav varējuši tikt izvirzīti.
- 36 *Braesch* u.c. apgalvo, ka Komisija nav pierādījusi, ka Vispārējās tiesas veiktajā Regulas 2015/1589 1. panta h) punkta interpretācijā būtu pieļauta tiesību kļūda.
- 37 Vispirms – apgalvojums, ka kvalificēšanai par “ieinteresēto pusi” Tiesas judikatūrā esot prasīts, lai atbalsts attiecīgo personu ietekmētu nelabvēlīgi saistībā ar konkurenci, neesot pamatots. It īpaši 2009. gada 9. jūlija spriedumā *3F/Komisija* (C-319/07 P, EU:C:2009:435) un 2011. gada 24. maija spriedumā *Komisija/Kronoply* un *Kronotex* (C-83/09 P, EU:C:2011:341) Tiesa esot atzinusi, ka prasītāji ir ieinteresētās personas, jo atbalsts tos ietekmēja nelabvēlīgi. Tiesas izklāstītajā pamatojumā nekur neesot minēts, ka šai ietekmei būtu jāattiecas uz to konkurētspējas stāvokli tirgū.
- 38 Turklāt nepamatots esot arī arguments, ka Regulas 2015/1589 1. panta h) punktā jēdziens “ieinteresētās personas” ir attiecināts tikai uz subjektiem, kuri konkurē ar atbalsta saņēmēju. Pirmkārt, šī tiesību norma *expressis verbis* atļauj uzņēmumam, kas nav konkurences attiecībās ar atbalsta saņēmēju, tikt uzskatītam par ieinteresēto personu, ja atbalsta piešķirums var ietekmēt tā intereses. Otrkārt, saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, kas tostarp ir nostiprināta 2019. gada 13. jūnija spriedumā *Copebi* (C-505/18, EU:C:2019:500, 34. punkts), minētajā normā ietvertais kategoriju saraksts esot tikai indikatīvs un jēdziens “ieinteresētā persona” esot plašāks nekā atbalsta saņēmējs vai tā konkurenti, jo tas aptver nenoteiktu saņēmēju loku, ieskaitot visas personas, kuru intereses skar atbalsta piešķiršana.
- 39 Visbeidzot, attiecībā uz valsts atbalsta kontroles vispārējo sistēmu un mērķiem 2018. gada 6. novembra spriedumam lietā *Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija*, *Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori* un *Komisija/Ferracci* (no C-622/16 P līdz C-624/16 P, EU:C:2018:873, 43., 46. un 47. punkts) neesot nozīmes, jo tas attiecas uz nosacījumu, ka pret aktu celtās prasības autoram ir jābūt ar to tieši skartam LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē, nevis uz jēdzienu “ieinteresētā persona” Regulas 2015/1589 1. panta h) punkta izpratnē. Arī 2020. gada

22. septembra spriedumam Austrija/Komisija (C-594/18 P, EU:C:2020:742), neesot nozīmes, jo tajā nav aplūkota jēdziena “ieinteresētā persona” interpretācija. Katrā ziņā šajā spriedumā esot apstiprināts, ka Komisijai ir pilnvaras, kas tai ļauj pārbaudīt ne vien pasākuma ietekmi saistībā ar konkurenci, bet arī šā pasākuma tiesiskumu kopumā, un ka tā var ņemt vērā dažādus aspektus, kuriem nav nekādas saistības ar konkurenci. Tādējādi strīdīgajā lēmumā Komisija esot izvērtējusi aplūkojamo pasākumu saderību ar Direktīvu 2014/59.
40. Argumenti, ka strīdīgais lēmums skar *Braesch* u.c. tikai no saimnieciskā viedokļa un tajā esot norādīts tikai uz bažām, kam nav sakara ar konkurenci, esot maldinoši. Proti, *Braesch* u.c. tiesisko situāciju attiecīgā atbalsta piešķiršana ietekmē konkrēti, jo šis lēmums padarīja *Braesch* u.c. *FRESH* instrumentu atcelšanu par obligātu Itālijas Republikai un *BMPS*. Turklāt sloga sadalīšanas pasākumi esot konkrēti vērsti uz *Braesch* u.c.; šie pasākumi esot daļa no saistībām un – kā izriet no strīdīgā lēmuma 101.–110. apsvērums – tie ir nosacījums, lai atbalsts būtu saderīgs ar iekšējo tirgu atbilstoši Banku darbības paziņojumam.
41. Tādējādi Vispārējā tiesa neesot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 40. punktā izklāstīto iemeslu dēļ uzskatot, ka *Braesch* u.c. varēja tikt kvalificēti kā “ieinteresētās personas” vai “ieinteresētās puses” attiecīgi Regulas 2015/1589 1. panta h) punkta un LESD 108. panta 2. punkta izpratnē tāpēc, ka attiecīgie valsts atbalsta pasākumi, kuri paziņoti un strīdīgajā lēmumā atzīti par saderīgiem ar iekšējo tirgu, var konkrēti ietekmēt to situāciju.
42. Proti, *FRESH* instrumentu atcelšana neizrietot no tā, ka Itālijas iestādes pieņēma Dekrētlikumu 237/2016. Šajā dekrētlikumā, kurā ir konkrēti uzskaitīti *BMPS* kapitāla instrumenti, uz kuriem attiecas sloga sadalījums, neesot nekādas norādes uz *FRESH* instrumentiem. Turklāt no elektroniskā pasta vēstules, ko *BMPS* nosūtīja *Braesch* u.c. 2017. gada 19. septembrī, izrietot, ka Komisija pieprasīja, lai Itālijas iestāžu veiktie pasākumi attiektos uz *FRESH* līgumiem, – tas pierādot, ka šie pasākumi šiem līgumiem nav piemērojami saskaņā ar Itālijas tiesību aktiem un ka tie šiem līgumiem netiktu piemēroti, ja nebūtu iejaukusies Komisija, kura pati uzskatīja, ka minētie pasākumi bija jāpiemēro saskaņā ar pārstrukturēšanas plānu, kurš padarīts saistošs ar strīdīgo lēmumu.
43. Šajā ziņā neesot nozīmes tam, ka, ja Itālijas iestādes būtu nolēmušas pārstrukturēt *BMPS* bez valsts atbalsta, tās tāpat būtu varējušas noteikt sloga sadalījuma pasākumus, tostarp atcelt *FRESH* līgumus, lai samazinātu *BMPS* pašu kapitāla deficītu. Tomēr faktiski *BMPS* tika pārstrukturēta, izmantojot valsts atbalstu, un dekrēti, ar kuriem noteikti sloga sadalījuma pasākumi, tika pieņemti, pamatojoties uz Banku darbības paziņojumu – tas apstiprinot nesaraucamo saikni starp atbalstu un sloga sadalījuma pasākumiem.
44. Komisija neizskaidrojot, kāpēc Vispārējās tiesas pārsūdzētā sprieduma 40. punktā izdarītais secinājums, ka attiecīgie atbalsta pasākumi, kuri tika paziņoti un strīdīgajā lēmumā atzīti par saderīgiem ar iekšējo tirgu, varētu radīt konkrētu ietekmi uz *Braesch* u.c. situāciju, neesot pareizs, ņemot vērā pamatojumu, kuru Vispārējā tiesa norādījusi minētajā spriedumā.
45. Pirmkārt, tas, ka *Braesch* u.c. neapstrīd strīdīgo atbalsta pasākumu saderību ar iekšējo tirgu, nepierāda, ka šie pasākumi nevarētu ietekmēt to stāvokli saistībā ar konkurenci, bet tikai atspoguļo Tiesas judikatūru, kas atgādināta it īpaši 2011. gada 24. maija spriedumā Komisija/*Kronoply* un *Kronotex* (C-83/09 P, EU:C:2011:341, 59. punkts), kurā atzīts, ka personām ir ieinteresēto personu statuss tāpēc, ka ir pārkāptas to procesuālās tiesības, un tām nav jāizvirza arī jautājumi par atbalsta saderīgumu ar iekšējo tirgu.

- 46 Otrkārt, ne no viena pārsūdzētā sprieduma fragmenta neizrietot, ka par ieinteresēto personu būtu jāuzskata jebkura persona, kas šaubās par kādu no faktu pieņēmumiem, kuri norādīti paziņojumā vai saistībās. Vispārējā tiesa minētā sprieduma 41. punktā esot norādījusi, ka *Braesch* u.c. kvalificēšanu par “ieinteresētajām personām” pamato tieši tas, ka attiecīgie atbalsta pasākumi, kuri paziņoti un strīdīgajā lēmumā atzīti par saderīgiem ar iekšējo tirgu, varētu konkrēti ietekmēt *Braesch* u.c. situāciju.
- 47 Treškārt, neesot taisnība, ka Itālijas iestādēm nebija jāapņemas veikt Banku darbības paziņojumā paredzētos sloga sadalījuma pasākumus un ka līdz ar to Vispārējā tiesa kļūdaini ir atzinusi, ka šīs saistības ir priekšnoteikums *BMPS* piešķirtā atbalsta atzīšanai par saderīgu ar iekšējo tirgu. Komisija pati atzīstot šo pasākumu saistošo raksturu, jo tā norāda – ja dalībvalsts atkāpsies no Komisijai sniegtajiem faktu pieņēmumiem, tā īstenos pasākumu, kas faktu ziņā atšķiras no apstiprinātā pasākuma un uz ko neattiecas minētās iestādes atļauja. Tiesa 2016. gada 19. jūlija sprieduma *Kotnik* u.c. (C-526/14, EU:C:2016:570) 100. punktā neesot lēmusi citādi, secinot, ka attiecīgajai dalībvalstij – kaut arī tai nav pienākuma noteikt sloga sadalījuma pasākumus saskaņā ar Banku darbības paziņojumu – tomēr ir pienākums tos noteikt, lai atbalstu varētu uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu. Katrā ziņā šajā lietā – kā tas izriet no paša strīdīgā lēmuma 101.–110. apsvēruma – šādi pasākumi, kas ir daļa no saistībām, kuras uzņēmušās Itālijas iestādes, esot bijuši priekšnoteikums atbalsta saderībai ar iekšējo tirgu.
- 48 Ceturtkārt, argumentu, ka Komisija nevar pārveidot dalībvalstu un saņēmēju ierosinātās saistības par atbalsta apstiprināšanas nosacījumiem, Tiesa jau esot noraidījusi 2014. gada 3. aprīļa spriedumā Komisija/Nīderlande un *ING Groep* (C-224/12 P, EU:C:2014:213, 80. un 81. punkts), kurā tā nosprieda, ka dalībvalstu uzņemtās saistības Komisija var būtībā izvirzīt kā nosacījumu, lai atbalsts varētu tikt uzskatīts par saderīgu ar iekšējo tirgu.

Tiesas vērtējums

- 49 Apelācijas sūdzībā Komisija būtībā pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 35.–41. un 58. punktā nospriežot, ka *Braesch* u.c. bija *locus standi*, lai uz LESD 263. panta pamata celtu prasību atcelt strīdīgo lēmumu, ar kuru Komisija bija nolēmusi, ka attiecīgais atbalsts, ko Itālijas Republika paziņojusi saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu, ir “valsts atbalsts” LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, kas ir saderīgs ar iekšējo tirgu LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkta izpratnē.
- 50 Tā kā šis lēmums ir adresēts šai dalībvalstij, nevis *Braesch* u.c., ir jāatgādina, ka LESD 263. panta ceturtajā daļā ir paredzēti divi gadījumi, kuros fiziskajai vai juridiskajai personai ir atzīts *locus standi* celt prasību par Savienības aktu, kurš tai nav adresēts. Pirmkārt, šādu prasību var celt ar nosacījumu, ka šis akts to skar tieši un individuāli. Otrkārt, attiecīgā persona var celt prasību par reglamentējošu aktu, kas neietver īstenošanas pasākumus, ja tas šo personu skar tieši (spriedums, 2022. gada 30. jūnijs, *Danske Slagtermestre*/Komisija, C-99/21 P, EU:C:2022:510, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 51 Attiecībā uz jautājumu par to, vai strīdīgais lēmums *Braesch* u.c. skar tieši un individuāli šīs tiesību normas izpratnē, – vienīgo, kuru Vispārējā tiesa ir izvērtējusi pārsūdzētajā spriedumā –, no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka personas, kas nav lēmuma adresāti, var apgalvot, ka tās ir skartas individuāli tikai tad, ja šis lēmums tās skar tām raksturīgu īpašu pazīmju dēļ vai tādu faktisko apstākļu dēļ, kas tās atšķir no visām citām personām, un tādēļ tās individualizē analogiski šāda

lēmuma adresātam (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1963. gada 15. jūlijs, *Plaumann/Komisija*, 25/62, EU:C:1963:17, 223. lpp., un 2021. gada 15. jūlijs, *Deutsche Lufthansa/Komisija*, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 33. punkts).

- 52 Tā kā prasība pirmajā instancē attiecas uz Komisijas lēmumu valsts atbalsta jomā, ir arī jānorāda, ka LESD 108. pantā paredzētās valsts atbalsta kontroles procedūras ietvaros ir jānošķir, pirmkārt, šā panta 3. punktā paredzētā atbalsta sākotnējās izskatīšanas stadija, kuras vienīgais mērķis ir ļaut Komisijai formulēt savu pirmo nostāju par attiecīgā atbalsta pilnīgu vai daļēju saderīgumu ar iekšējo tirgu, un, otrkārt, šā panta 2. punktā paredzētā izmeklēšanas stadija. Tikai saistībā ar šo pēdējo minēto stadiju, kuras mērķis ir ļaut Komisijai iegūt pilnīgu informāciju par visiem lietas faktiem, Līgums paredz šīs iestādes pienākumu informēt ieinteresētās personas, lai tās varētu iesniegt savus apsvērumus (skat. it īpaši spriedumus, 2015. gada 17. septembris, *Mory u.c./Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 94. punkts, un 2021. gada 15. jūlijs, *Deutsche Lufthansa/Komisija*, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 35. punkts).
- 53 No tā izriet – kā Vispārējā tiesa pamatoti ir atgādinājusi pārsūdzētā sprieduma 59. punktā –, ka tad, ja, neuzsākot LESD 108. panta 2. punktā paredzēto formālo izmeklēšanas procedūru, Komisija ar lēmumu, kas pieņemts, pamatojoties uz šā paša panta 3. punktu, konstatē, ka atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu, personas, uz kurām attiecas šis procesuālās garantijas, to ievērošanu var panākt tikai tad, ja tām ir iespēja šo lēmumu pārsūdzēt Savienības tiesā. Tāpēc ieinteresētās puses LESD 108. panta 2. punkta izpratnē celta prasība par šāda lēmuma atcelšanu ir pieņemama, ja prasītājs ar šīs prasības palīdzību vēlas aizsargāt procesuālās tiesības, kuras tam ir saskaņā ar iepriekš minēto tiesību normu (skat. it īpaši spriedumus, 1993. gada 19. maijs, *Cook/Komisija*, C-198/91, EU:C:1993:197, 23.–26. punkts; 1993. gada 15. jūnijs, *Matra/Komisija*, C-225/91, EU:C:1993:239, 17.–19. punkts, kā arī 2021. gada 15. jūlijs, *Deutsche Lufthansa/Komisija*, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 36. punkts).
- 54 Savukārt, ja prasītājs apstrīd saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu vai formālās izmeklēšanas procedūras beigās pieņemta atbalsta izvērtējuma lēmuma pamatotību, tikai tas vien, ka to var uzskatīt par ieinteresēto pusi šā panta 2. punkta izpratnē, nav pietiekami, lai prasību atzītu par pieņemamu. Šim prasītājam ir jāpierāda, ka tam ir īpašs statuss šā sprieduma 51. punktā atgādinātās judikatūras izpratnē. Tā tas it īpaši būtu gadījumā, ja prasītāja stāvokli tirgū būtiski ietekmētu atbalsts, uz kuru attiecas aplūkojamais lēmums (spriedumi, 2015. gada 17. septembris, *Mory u.c./Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 95. punkts, kā arī 2021. gada 15. jūlijs, *Deutsche Lufthansa/Komisija*, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 37. punkts).
- 55 Šajā lietā nav domstarpību par to, ka strīdīgais lēmums tika pieņemts LESD 108. panta 3. punktā, kā arī Regulas 2015/1589 4. panta 3. punktā paredzētās sākotnējās izskatīšanas stadijas noslēgumā un līdz ar to – neuzsākot formālo izmeklēšanas procedūru, kura paredzēta LESD 108. panta 2. punktā, kā arī minēta šīs regulas 4. panta 4. punktā. Kā Vispārējā tiesa ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 32. un 60. punktā, netiek arī apstrīdēts, ka *Braesch* u.c. piektajā pamatā, kas Vispārējā tiesā izvirzīts, lai panāktu šā lēmuma atcelšanu, ir apgalvojuši, ka ir pārkāptas procesuālās tiesības, kuras *Braesch* u.c. ir saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu un minētās regulas 6. panta 1. punktu.
- 56 Šādos apstākļos Vispārējā tiesa, lai noteiktu, vai strīdīgais lēmums *Braesch* u.c. ir skāris tieši un individuāli LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē, ir pamatoti izvērtējusi, vai tām ir “ieinteresētās puses” statuss LESD 108. panta 2. punkta izpratnē. Kā izriet no šā sprieduma

53. punktā atgādinātās judikatūras, prasītājs, kuram ir šāds statuss, atbilst šiem kritērijiem un tādējādi ir pieņemama viņa atcelšanas prasība, kura vērsta pret šādu lēmumu un kuras nolūks ir nodrošināt viņa procesuālo tiesību aizsardzību.
- 57 Tomēr ir jākonstatē, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 37., 40., 41. un 58. punktā nospriežot, ka *Braesch* u.c. šajā lietā bija šāds statuss.
- 58 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka no Tiesas judikatūras izrietošo jēdziena “ieinteresētā puse” definīciju Savienības likumdevējs ir kodificējis Padomes Regulas (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [LESD 108.] panta piemērošanai (OV 1999, L 83, 1. lpp.), 1. panta h) punktā, kurš pēc tam tika aizstāts ar Regulas 2015/1589 1. panta h) punktu. Pēdējā minētajā tiesību normā “ieinteresētā persona” ir definēta kā “jebkura dalībvalsts un jebkura persona, uzņēmums vai uzņēmumu apvienība, kuras intereses var ietekmēt atbalsta piešķirums, it īpaši attiecīgā atbalsta saņēmējs, konkurējošie uzņēmumi un arodapvienības” (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 2. septembris, *Ja zum Nürburgring*/Komisija, C-647/19 P, EU:C:2021:666, 56. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 59 Regulas 2015/1589 1. panta h) punktā definētais jēdziens “ieinteresētā persona” gan tādējādi it īpaši ietver uzņēmumus, kas konkurē ar atbalsta saņēmēju (šajā nozīmē skat. it īpaši spriedumus, 2020. gada 3. septembris, *Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland* u.c./Komisija, C-817/18 P, EU:C:2020:637, 50. punkts, kā arī 2021. gada 15. jūlijs, *Deutsche Lufthansa*/Komisija, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 36. punkts), tomēr šis jēdziens – kā Vispārējā tiesa to pamatoti ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 35. punktā – attiecas uz nenoteiktu adresātu loku (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2011. gada 24. maijs, Komisija/*Kronoply* un *Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 63. punkts, kā arī 2022. gada 7. aprīlis, *Solar Ileias Bompaina*/Komisija, C-429/20 P, EU:C:2022:282, 34. punkts).
- 60 Tādējādi no Tiesas judikatūras izriet, ka uzņēmums, kas nav atbalsta saņēmēja tiešs konkurents, tomēr var tikt kvalificēts par “ieinteresēto personu” Regulas 2015/1589 1. panta h) punkta izpratnē, ja vien tas pamato, ka tā intereses var ietekmēt atbalsta piešķirums; šajā ziņā attiecīgajam uzņēmumam ir juridiski pietiekami jāpierāda, ka atbalstam var būt konkrēta ietekme uz tā situāciju (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2011. gada 24. maijs, Komisija/*Kronoply* un *Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 64. un 65. punkts, kā arī 2022. gada 7. aprīlis, *Solar Ileias Bompaina*/Komisija, C-429/20 P, EU:C:2022:282, 35. punkts). Tādējādi “ieinteresētās personas” statuss ne obligāti nozīmē, ka ir jāpastāv konkurences attiecībām (spriedums, 2021. gada 2. septembris, *Ja zum Nürburgring*/Komisija, C-647/19 P, EU:C:2021:666, 58. punkts).
- 61 Pārsūdzētā sprieduma 36. punktā būtībā atgādinājusi šo judikatūru, Vispārējā tiesa šā sprieduma 37.–41. un 58. punktā nosprieda, ka *Braesch* u.c. juridiski pietiekami ir pierādījuši, ka attiecīgā atbalsta piešķiršana un līdz ar to strīdīgā lēmuma pieņemšana atbilstoši minētā sprieduma 37.–41. punktam “var radīt” vai pat – atbilstoši minētā sprieduma 58. punktam – “rada” konkrētu ietekmi uz to situāciju, un tādējādi tie ir jākvalificē par “ieinteresētajām personām” Regulas 2015/1589 1. panta h) punkta izpratnē.
- 62 Lai nonāktu pie šāda secinājuma, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 39. punktā norādīja, ka *Braesch* u.c. ieskatā strīdīgā lēmuma daļa, kas attiecas uz sloga sadalījuma pasākumiem, to intereses skar tāpēc, ka Komisijas apstiprinātajā pārstrukturēšanas plānā bija paredzēta iespēja atcelt *FRESH* līgumus, un vēlāk tas arī notika un nelabvēlīgi ietekmēja *Braesch* u.c., un tāpēc, ka,

ņemot vērā *FRESH* instrumentu pamatā esošo dažādo līgumsaistību savstarpējo atkarību, saimnieciskais kaitējums, kas ilgtermiņā radies par *Braesch* u.c. turējumā esošajām *FRESH* obligācijām nesamaksāto kuponu dēļ, ir būtisks.

- 63 Šajā ziņā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 40. punktā precizēja – nav nozīmes tam, ka *Braesch* u.c. neapstrīd aplūkotā valsts atbalsta saderīgumu ar iekšējo tirgu LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkta izpratnē pašu par sevi, jo Itālijas iestāžu saistības attiecībā uz pārstrukturēšanas plānu un sloga sadalījuma pasākumiem ir paziņotā atbalsta neatņemama sastāvdaļa un tātad strīdīgais lēmums attiecas uz šo atbalstu un šīm saistībām kopumā. Vispārējā tiesa norāda – tā kā minētais atbalsts un saistības, ko Komisija ir vērtējusi, nav nodalāmi, jo, pirmkārt, šīs saistības ir priekšnoteikums attiecīgā atbalsta atzīšanai par saderīgu un, otrkārt, ar strīdīgo lēmumu ir atļauts to īstenot, vienlaikus padarot minētās saistības par obligātām, – *Braesch* u.c. situāciju noteikti ietekmē visi šie elementi un šie prasītāji savas intereses var aizstāvēt, tikai prasot šā lēmuma atcelšanu pilnībā.
- 64 Jāatgādina, ka saskaņā ar minētās regulas 4. panta 3. punktu, ja Komisija LESD 108. panta 3. punktā paredzētās sākotnējās izskatīšanas stadijas noslēgumā konstatē, ka paziņotais pasākums ir “valsts atbalsts” LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, kas nerada bažas par tā saderīgumu ar iekšējo tirgu, Komisija pieņem lēmumu necelt iebildumus, ar kuru tā paziņo, ka pasākums ir saderīgs ar iekšējo tirgu atbilstoši LESD 107. panta 3. punkta noteikumiem.
- 65 Šajā lietā, kā izriet no pārsūdzētā sprieduma, it īpaši no tā 8.–12. un 14. punkta, Komisija – strīdīgajā lēmumā sākotnējās izskatīšanas stadijas noslēgumā paudusi nostāju, ka Itālijas Republikas iesniegtais pārstrukturēšanas plāns un ierosinātās saistības bija piemērotas, lai atjaunotu *BMPS* ilgtermiņa dzīvotspēju, un ka tajā paredzētie sloga sadalījuma pasākumi akciju un pakārtoto vērtspapīru turētājiem līdz striktam minimumam ierobežoja šīs dalībvalsts paziņoto atbalstu saskaņā ar Banku darbības paziņojumu – atzina, ka šis atbalsts ir “valsts atbalsts” LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, taču to saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu var uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu finanšu stabilitātes apsvērumu dēļ.
- 66 Iesākumā ir jānorāda, ka ar savu prasību pirmajā instancē *Braesch* u.c. – kā tie vairākkārt apstiprināja Tiesas sēdē un kā tas jau izriet no šā sprieduma 63. punkta – neapstrīd nedz attiecīgā atbalsta kvalificēšanu par “valsts atbalstu”, nedz tā saderīgumu ar iekšējo tirgu, bet – kā tas izriet no pārsūdzētā sprieduma 28.–32. punkta – vienīgi apšaubu, ka ar Savienības tiesībām, it īpaši ar Direktīvu 2014/59, Regulu Nr. 806/2014, Hartas 17. pantā nostiprinātajām tiesībām uz īpašumu un vairākiem Savienības tiesību vispārējiem principiem, ir saderīgi daļa no Itālijas Republikas paziņotajiem sloga sadalījuma pasākumiem, kuri ietverti minētajā lēmumā aprakstītajā pārstrukturēšanas plānā un atspoguļoti tā pielikumā iekļautajās saistībās.
- 67 Šajā ziņā nav šaubu, ka strīdīgajā lēmumā minētie sloga sadalījuma pasākumi paredz – kā tas izriet no pārsūdzētā sprieduma 39. un 58. punkta un ko Komisija neapstrīd – iespēju atcelt *FRESH* līgumus, kuri noslēgti starp *BMPS* un *JPM* attiecībā uz *BMPS* pakārtoto vērtspapīru pārvēršanu pašu kapitālā.
- 68 Tomēr – pārsūdzētā sprieduma 37., 40., 41. un 58. punktā atzīstot, ka šī ietekme uz *BMPS* pakārtoto kreditoru interesēm izriet no attiecīgā valsts atbalsta un līdz ar to no strīdīgā lēmuma, jo šajā lēmumā minētie sloga sadalījuma pasākumi tāpat kā pārstrukturēšanas plāns un Itālijas iestāžu ierosinātās saistības ir neatņemama atbalsta pasākumu sastāvdaļa un tādējādi ar šo

lēmumu Komisija minētos pasākumus padarīja saistošus – Vispārējā tiesa nav pareizi izpratusi Savienības tiesību normas, kuras reglamentē minētā lēmuma tvērumu, un tādējādi ir pieļāvusi tiesību kļūdu, kas šo spriedumu padara par prettiesisku.

- 69 Ir taisnība, ka Tiesa jau būtībā ir nospriedusi – ja paziņotajā atbalsta pasākumā pēc attiecīgās dalībvalsts priekšlikuma ir iekļautas saistības, kurām šī valsts piekritusi, tad, lai noskaidrotu, vai šāda atbalsta pasākuma īstenošanas atļauja, ko Komisija piešķirusi sākotnējās izskatīšanas stadijas noslēgumā, joprojām ir piemērojama apstākļos, kad tiek apgalvots, ka šī dalībvalsts nav ievērojusi šīs saistības, ir jāņem vērā, ka šīs saistības ir atļautā pasākuma neatņemama sastāvdaļa, jo Komisija tās ir ņēmusi vērā, novērtējot attiecīgā valsts atbalsta saderību ar iekšējo tirgu; tādējādi šī atļauja ir spēkā tikai tiktāl, ciktāl šīs saistības ir ievērotas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 15. oktobris, *Iglesias Gutiérrez un Rion Bea*, C-352/14 un C-353/14, EU:C:2015:691, 28. punkts).
- 70 Tomēr no tā neizriet, ka būtu uzskatāms, ka šīs saistības pašas par sevi ir uzlikusi Komisija un ka to iespējamā kaitīgā ietekme uz trešām personām tādējādi būtu piedēvējama Komisijas pieņemtajam lēmumam.
- 71 Proti, ar strīdīgo lēmumu, kas saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu un Regulas 2015/1589 4. panta 3. punktu pieņemts sākotnējās izskatīšanas stadijas noslēgumā, Komisija – lai izvērtētu, vai attiecīgais valsts atbalsts nerada šaubas par tā saderību ar iekšējo tirgu, – Itālijas Republikai nelika šīs dalībvalsts iesniegtajā pārstrukturēšanas plānā ietvert elementus un saistības, kas tostarp ietvēra sloga sadalījuma pasākumus attiecībā uz akciju un pakārtoto vērtspapīru turētājiem.
- 72 Šajā ziņā ir jāuzsver – kā tas jau izriet no šā sprieduma 52.–54. un 64. punkta –, ka ar tādu lēmumu kā strīdīgais lēmums Komisija attiecīgajai dalībvalstij nevar neko likt vai aizliegt, bet tai ar lēmumu necelt iebildumus ir vienīgi tiesības atļaut dalībvalsts paziņoto atbalsta projektu un atzīt šo atbalstu par saderīgu ar iekšējo tirgu. Savukārt, ja Komisijai rodas šaubas par paziņotā atbalsta saderīgumu ar iekšējo tirgu, tai ir jāuzsāk LESD 108. panta 2. punktā paredzētā un Regulas 2015/1589 4. panta 4. punktā minētā formālā izmeklēšanas procedūra.
- 73 Tādējādi šajā gadījumā ir jākonstatē, ka ar strīdīgo lēmumu Komisija ir vienīgi atļāvusi Itālijas Republikai īstenot attiecīgo valsts atbalstu, ņemot vērā faktisko satvaru, kuru šī dalībvalsts iepriekš bija izklāstījusi pārstrukturēšanas plānā, un saistības, kuras tā paziņojusi saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu, lai kļiedētu jebkādas šaubas par šā atbalsta saderīgumu ar iekšējo tirgu LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkta izpratnē.
- 74 Tātad Itālijas Republikai bija jāpārbauda, vai tā spēs ievērot ar šo lēmumu piešķirtajā atļaujā ietvertās saistības. Šajā ziņā tai tostarp bija jāpārliedcinās, ka šīs saistības ir saderīgas ar attiecīgajām valsts un Savienības tiesību normām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 15. oktobris, *Iglesias Gutiérrez un Rion Bea*, C-352/14 un C-353/14, EU:C:2015:691, 29. punkts).
- 75 No tā izriet, ka strīdīgais lēmums ir jākvalificē kā lēmums, kurā ņemtas vērā saistības, kuras attiecīgā dalībvalsts atbalsta paziņošanas stadijā ir brīvprātīgi uzņēmusies (šajā ziņā skat. spriedumu, 2013. gada 13. jūnijs, *Ryanair*/Komisija, C-287/12 P, nav publicēts, EU:C:2013:395, 67. punkts). Pat pieņemot – kā to apgalvo *Braesch* u.c. –, ka Komisija būtu mudinājusi Itālijas iestādes iekļaut *FRESH* līgumus ierosinātajos pasākumos, šāda iekļaušana tomēr katrā ziņā ietilpst saistībās, kuras uzņēmusies Itālijas Republika, nevis kuras Komisija būtu uzlikusi ar strīdīgo lēmumu.

- 76 Tādējādi Komisija savā apelācijas sūdzībā un Tiesas sēdē pamatoti norādīja, ka tāds lēmums, ar ko sākotnējās izskatīšanas stadijas noslēgumā valsts atbalsts tiek atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu, kāds ir strīdīgais lēmums, kurā Komisija neizvirza iebildumus pret šādu atbalstu, ir jānošķir no “nosacīta lēmuma” Regulas 2015/1589 9. panta 4. punkta izpratnē, kas pieņemts formālās izmeklēšanas procedūras beigās un ar ko Komisija savā lēmumā par valsts atbalsta apstiprināšanu pati iekļauj nosacījumus, kuri tai ļauj atzīt saderīgumu ar iekšējo tirgu, kā arī pienākumus, kuri tai ļauj uzraudzīt šā lēmuma izpildi (šajā ziņā skat. spriedumu, 2013. gada 13. jūnijs, *Ryanair* /Komisija, C-287/12 P, nav publicēts, EU:C:2013:395, 67. punkts).
- 77 Tāpēc nevar uzskatīt, ka šajā gadījumā sloga sadalījuma pasākumi, ko Itālijas Republikas paziņoja sākotnējās izskatīšanas procedūras ietvaros, tika noteikti pašā strīdīgajā lēmumā, jo šie pasākumi izriet vienīgi no šīs dalībvalsts pieņemtajiem aktiem.
- 78 Tādējādi, pirmām kārtām, nekas Itālijas Republikai neliedza paziņot pārstrukturēšanas plānu un saistības, kas ietver atšķirīgus pasākumus – uzņemoties risku, ka Komisijai šajā gadījumā varētu nākties uzsākt LESD 108. panta 2. punktā paredzēto un Regulas 2015/1589 4. panta 4. punktā minēto formālo izmeklēšanas procedūru (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 43. un 44. punkts).
- 79 Otrām kārtām, lai gan strīdīgais lēmums ļauj Itālijas Republikai izmaksāt paziņoto atbalstu, vienlaikus neuzliekot tai pienākumu šādi rīkoties (skat. it īpaši spriedumu, 2010. gada 20. maijs, *Todaro Nunziatina & C.*, C-138/09, EU:C:2010:291, 52. un 53. punkts, kā arī rīkojumu, 2018. gada 30. maijs, *Yanchev*, C-481/17, nav publicēts, EU:C:2018:352, 22. un 23. punkts), tas nav juridisks pamats, balstoties uz kuru *BMPS* varētu aizliegt izmaksāt kuponus *FRESH* obligāciju turētājiem; šāda aizlieguma avots ir nevis šis lēmums, bet gan Itālijas tiesību akti.
- 80 No tā izriet, ka – pretēji Vispārējās tiesas spriedumam – strīdīgajā lēmumā minētos sloga sadalījuma pasākumus Komisija šajā lēmumā nav noteikusi vai padarījusi saistošus, bet tie ir vienīgi valsts veikti pasākumi, par kuriem Itālijas Republika uz savu atbildību ir paziņojusi saskaņā ar LESD 108. pantu un kurus Komisija ņēma vērā kā faktiski apstākli, lai novērtētu, vai sākotnējās izskatīšanas stadijas noslēgumā attiecīgo valsts atbalstu, šajā ziņā nepastāvot nekādām šaubām, varēja atzīt par saderīgu ar iekšējo tirgu.
- 81 Tādējādi *FRESH* līgumu atcelšana, kas, kā apgalvo *Braesch* u.c., tiem kā *FRESH* obligāciju turētājiem varētu radīt būtisku saimniecisku kaitējumu, nevar tikt uzskatīta par strīdīgā lēmuma obligātām sekām, jo tās neizriet no tā, ka attiecīgais atbalsts tiktu īstenots pats par sevi. Šī atcelšana izriet no pasākumiem, kuri, lai gan fakti ziņā ir saistīti, taču juridiski ir nošķirami un kurus ir veikusi dalībvalsts, kas par atbalstu paziņoja Komisijai. Šajā ziņā nav nozīmes apstāklim, ka šī dalībvalsts citastarp ir veikusi šos pasākumus, lai panāktu, ka Komisija pieņem lēmumu, ar kuru tiek atļauts minētais atbalsts, un ka tie ir to saistību priekšmets, kuras ņemtas vērā šādā šīs iestādes lēmumā.
- 82 Šo secinājumu nevar atspēkot argumenti, kurus *Braesch* u.c. ir izvirzījuši savas prasības pamatošanai.
- 83 Pirmkārt, attiecībā uz *Braesch* u.c. argumentāciju par sekām, kuras izriet no strīdīgajā lēmumā minēto sloga sadalījuma pasākumu pārkāpuma, ir taisnība – kā tas izriet no šā sprieduma 69. punkta –, ka šajā lēmumā piešķirtā Komisijas atļauja īstenot attiecīgo valsts atbalstu ir spēkā tikai tiktāl, ciktāl ir ievēroti visi elementi, kurus Komisija ir ņēmusi vērā minētajā lēmumā, lai novērtētu minētā atbalsta saderīgumu ar iekšējo tirgu.

- 84 Tādējādi, ja *BMPS* jebkādā veidā nebūtu ievērojusi Itālijas Republikas saistības sloga sadalījuma jomā, piemēram, samaksājot kuponus to finanšu instrumentu turētājiem, uz kuriem attiecas šīs saistības, tas būtu uzskatāms par attiecīgā atbalsta ļaunprātīgu izmantošanu LESD 108. panta 2. punkta izpratnē kopsakarā ar Regulas 2015/1589 1. panta g) punktu. Šādā gadījumā atbalsta saņēmējs šo atbalstu izmantotu šīs regulas 1. panta g) punkta izpratnē, pārkāpjot lēmumu, kas pieņemts atbilstoši šīs regulas 4. panta 3. punktam, jo tādējādi atbalsta saņēmējs īstenotu atbalstu, kas atšķiras no atbalsta, kuru Komisija ir apstiprinājusi strīdīgajā lēmumā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 7. aprīlis, *Autonome Provinz Bozen*, C-102/21 un C-103/21, EU:C:2022:272, 38. punkts).
- 85 Tādējādi Komisija saskaņā ar Regulas 2015/1589 20. pantu attiecībā uz šādu atbalstu var uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru, kas paredzēta LESD 108. panta 2. punktā un minēta šīs regulas 4. panta 4. punktā, lai pieprasītu Itālijas Republikai atcelt vai grozīt ļaunprātīgi izmantoto atbalstu un vajadzības gadījumā saskaņā ar minētās regulas 16. panta 1. punktu, kas ir *mutatis mutandis* piemērojams minētajai procedūrai atbilstoši tās 20. pantam, liktu atgūt nelikumīgi izmaksātās atbalsta summas.
- 86 Turklāt atbalsts, kas būtu īstenots, kaut arī tas neatbilst atbalstam, kas paziņots Komisijai un kuru tā ir atļāvusi strīdīgajā lēmumā, varētu tikt arī uzskatīts par “jaunu atbalstu” Regulas 2015/1589 1. panta c) punkta izpratnē, lasot to kopsakarā ar šīs regulas 1. panta b) punktu, un tas – tā kā tas ir piešķirts, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punkta pēdējo teikumu, – būtu “nelikumīgs atbalsts” minētās regulas 1. panta f) punkta izpratnē; tādējādi valsts tiesas varētu arī uzdot tā atgūšanu (pēc analogijas skat. spriedumu, 2019. gada 5. marts, *Eesti Pagar*, C-349/17, EU:C:2019:172, 87.–89. punkts).
- 87 Tomēr, kaut arī tādējādi Itālijas Republikai varētu tikt prasīts atgūt attiecīgo atbalstu, tas nav tādēļ, ka tā būtu noteikusi strīdīgo lēmumam pievienotos sloga sadalījuma pasākumus, jo Komisijai nav šādu pilnvaru sākotnējās izskatīšanas stadijā, kā tas ir norādīts šā sprieduma 72. punktā, bet – kā izriet no šā sprieduma 84. un 86. punkta – tādēļ, ka šis atbalsts vairs neatbilst pasākumiem, kurus šī dalībvalsts paziņojusi saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu, un tādējādi uz to vairs neattiecas īstenošanas atļauja, kuru Komisija ar šo lēmumu piešķirusi, pamatojoties uz LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu.
- 88 Otrkārt – attiecībā uz argumentu, kuru *Braesch* u.c. izvirzīja saistībā ar Banku darbības paziņojumu un ar kuru šīs personas būtībā apgalvo jebkura finanšu krīzes apstākļos bankām piešķirtā atbalsta saderība ar iekšējo tirgu ir atkarīga no sloga sadalījuma pasākumu noteikšanas –, ir jāatzīmē, kā pareizi norādīja *Braesch* u.c. un kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 12. punkta, ka Komisija strīdīgā lēmuma 101.–110. apsvērumā ir izvērtējusi aplūkojamā atbalsta saderīgumu ar šā paziņojuma noteikumiem, un tas ir ticis darīts, lai nodrošinātu, ka atbalsta summa aprobežojas ar nepieciešamo minimumu, lai samazinātu konkurences kropļojumus iekšējā tirgū un lai novērstu bezrūpīgas rīcības risku, gādājot, ka *BMPS* akcionāri un pakārtotie kreditori atbilstoši minētā paziņojuma 40.–46. punktam ar pienācīgu sloga sadalījumu piedalās pārstrukturēšanas izmaksās.
- 89 Tā kā Itālijas Republika šajā gadījumā bija paziņojusi sloga sadalījuma pasākumus, lai Komisija tai atļautu piešķirt attiecīgo atbalstu, Komisijai turklāt bija pienākums veikt šādu pārbaudi.
- 90 Proti, šī iestāde – pieņemot tādas rīcības noteikumus kā Banku darbības paziņojumā ietvertie, lai noteiktu kritērijus, uz kuru pamata tā plāno izvērtēt dalībvalstu paredzētā atbalsta saderību ar iekšējo tirgu un ar šo normu publikāciju paziņojot, ka turpmāk tā šos noteikumus piemēros

gadījumos, kuri ir to tvērumā, – pati ierobežo tai šajā ziņā ar LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu piešķirtās rīcības brīvības īstenošanu un tā principā nevar atkāpties no šiem noteikumiem; pretējā gadījumā tiks atzīts, ka ir pārkāpti vispārējie tiesību principi, piemēram, tiesiskās paļāvības aizsardzības princips (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik u.c.*, C-526/14, EU:C:2016:570, 39. un 40. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 91 Tomēr – kā Tiesa jau ir nospriedusi – tas, ka valsts atbalsts paredz sloga sadalījuma pasākumu, kas atbilst šajā paziņojumā, it īpaši tā 44. punktā, norādītajiem kritērijiem, principā ir pietiekams nosacījums, lai Komisija šo atbalstu atzītu par saderīgu ar iekšējo tirgu, taču tas šajā ziņā nav obligāti nepieciešams (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik u.c.*, C-526/14, EU:C:2016:570, 99. punkts).
- 92 Pieņemot Banku darbības paziņojumā iekļautos rīcības noteikumus, Komisija pati ir ierobežojusi savu rīcības brīvību tādējādi, ka, ja dalībvalsts tai paziņo par valsts atbalsta projektu, kas atbilst šīm normām, Komisijai principā ir jāatļauj šis projekts. Tomēr dalībvalstis saglabā iespēju paziņot Komisijai par valsts atbalsta projektiem, kuri neatbilst šajā paziņojumā paredzētajiem kritērijiem, un – kā izriet no tā 45. punkta – ārkārtējos apstākļos šī iestāde var atļaut šādus projektus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik u.c.*, C-526/14, EU:C:2016:570, 43. punkts).
- 93 Taču Komisija, pieņemot rīcības noteikumus, nevar atteikties īstenot rīcības brīvību, kas tai piešķirta ar LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu. Tādējādi tāda paziņojuma kā Banku darbības paziņojums pieņemšana Komisiju neatbrīvo no pienākuma pārbaudīt konkrētus ārkārtējus apstākļus, uz kuriem konkrētā gadījumā norāda dalībvalsts, lai lūgtu šīs tiesību normas tiešu piemērošanu, un no pienākuma pamatot savu atteikumu šādu lūgumu apmierināt (spriedums, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik u.c.*, C-526/14, EU:C:2016:570, 41. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 94 No tā izriet, ka Banku darbības paziņojums nevar radīt dalībvalstīm autonomas saistības, bet ar to tikai tiek izvirzīti nosacījumi, lai nodrošinātu ka bankām krīzes apstākļos piešķirtais atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu, un tas Komisijai ir jāņem vērā, īstenojot plašo rīcības brīvību, kas tai piešķirta saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu. Tādējādi šim paziņojumam nav saistošas iedarbības attiecībā uz dalībvalstīm, un it īpaši tas nevar tām likt veikt sloga sadalījuma pasākumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik u.c.*, C-526/14, EU:C:2016:570, 44., 45. un 70. punkts).
- 95 Tādējādi dalībvalstij nav pienākuma noteikt, ka grūtībās nokļuvušām bankām, pirms tām tiek sniegts jebkāds valsts atbalsts, pakārtotie vērtspapīri ir jākonvertē pašu kapitālā vai jāveic to vērtības samazināšana, nedz arī jānosaka, ka šiem vērtspapīriem ir jāpalīdz absorbēt zaudējumus. Šādā gadījumā paredzēto valsts atbalstu tomēr nevarēs uzskatīt par tādu, kas saskaņā ar Banku darbības paziņojuma 15. punktu ir ierobežots līdz strikti nepieciešamajam minimumam, un tātad dalībvalsts, kā arī paredzēto valsts atbalstu saņemošās bankas uzņemas risku, ka Komisija pieņems lēmumu, ar kuru šis atbalsts tiks atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik u.c.*, C-526/14, EU:C:2016:570, 100. punkts).
- 96 Treškārt – ciktāl runa ir par *Braesch u.c.* argumentāciju, kura attiecas uz Komisijas pienākumu pārbaudīt, vai visi Itālijas Republikas paziņotie pasākumi ir saderīgi ar Savienības tiesībām, – ir jāatgādina, ka saskaņā ar iedibināto judikatūru LESD 108. pantā paredzētās procedūras rezultāts nekad nedrīkst būt pretrunā konkrētām Līguma normām (spriedumi, 1993. gada 15. jūnijs, *Matra /Komisija*, C-225/91, EU:C:1993:239, 41. punkts; 2000. gada 19. septembris, *Vācija/Komisija*, C-156/98, EU:C:2000:467, 78. punkts, un 2008. gada 15. aprīlis, *Nuova Agricast*, C-390/06,

- EU:C:2008:224, 50. punkts). Tādējādi atbalsts, kas pats par sevi vai, ņemot vērā dažus tā aspektus, ir pretrunā Savienības tiesību normām vai vispārējiem tiesību principiem, nevar tikt atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu (spriedumi, 2008. gada 15. aprīlis, *Nuova Agricast*, C-390/06, EU:C:2008:224, 50. punkts, un 2020. gada 22. septembris, *Austrija/Komisija*, C-594/18 P, EU:C:2020:742, 44. punkts).
- 97 Proti, ja atbalsta aspekti ir tik cieši saistīti ar atbalsta priekšmetu, ka tos nav iespējams izvērtēt atsevišķi, to ietekme uz atbalsta saderību vai nesaderību kopumā obligāti ir jāizvērtē LESD 108. pantā paredzētajā procedūrā (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1977. gada 22. marts, *Iannelli & Volpi*, 74/76, EU:C:1977:51, 14. punkts, kā arī 1993. gada 15. jūnijs, *Matra/Komisija*, C-225/91, EU:C:1993:239, 41. punkts).
- 98 Šajā ziņā Tiesa ir nospriedusi, ka valsts atbalsts par labu kodolenerģijas nozarē ietilpstošai saimnieciskajai darbībai, kura pārbaudē esot atklāts, ka ar to tiek pārkāptas Savienības tiesību normas vides jomā, nevar tikt atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu (spriedums, 2020. gada 22. septembris, *Austrija/Komisija*, C-594/18 P, EU:C:2020:742, 45. punkts). Proti, ar atbalstu finansētā projekta centrā esošā saimnieciskā darbība nav nodalāma no tā priekšmeta un tāpēc Komisijai lietā, kurā tika taisīts šis spriedums, bija jāpārlicinās, ka ar attiecīgo atomelektrostacijas finansēšanas projektu netiek pārkāptas minētās Savienības tiesību normas.
- 99 Līdzīgi – apstākļos, kad dalībvalsts būtībā bija grozījusi nosacījumus par to personu identitāti, kuras ir tiesīgas saņemt atbalstu no iepriekš pastāvošas atbalsta shēmas, un ar ko, iespējams, bija pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips attiecībā uz konkrētiem ekonomikas dalībniekiem – Tiesa ir noraidījusi argumentu, ka šāds vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums, kas izriet no minētā shēmas grozījuma, nekādā gadījumā nevar padarīt par spēkā neesošu Komisijas lēmumu, ar ko apstiprina šo grozīto shēmu (spriedums, 2008. gada 15. aprīlis, *Nuova Agricast*, C-390/06, EU:C:2008:224, 49.–52. punkts). Proti, šādi aspekti, kas attiecas uz atbalsta shēmas atbilstības nosacījumiem, arī paši par sevi nav nodalāmi no atbalsta un tāpēc tie ir elementi, kuri Komisijai ir jāpārbauda, kā arī vajadzības gadījumā – jāapstiprina; tādējādi, ja šādi aspekti izraisa Savienības vispārējo tiesību principu pārkāpumu, Komisijas pieņemtais lēmums, ar kuru šāda shēma tiek atļauta, noteikti ir prettiesisks.
- 100 No tā izriet, ka šajā gadījumā Komisija nevarēja atzīt Itālijas Republikas paziņoto valsts atbalstu par saderīgu ar iekšējo tirgu saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu, iepriekš nepārlicinādams, ka šis atbalsts tāpat kā *BMPs* rekapitalizācija, kuru ar to bija paredzēts finansēt, nav pretrunā citām attiecīgajām Savienības tiesību normām vai vispārējiem tiesību principiem.
- 101 Tādējādi nav šaubu, ka strīdīgajā lēmumā – kā tas izriet no 120.–136. apsvēruma – Komisija pārbaudīja, vai attiecīgais valsts atbalsts ir saderīgs ar Direktīvu 2014/59, un šā lēmuma 137. apsvērumā secināja, ka šis atbalsts atbilst šīs direktīvas 32. panta 4. punkta d) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem; viens no šiem nosacījumiem ir atbalsta apstiprināšana saskaņā ar LESD 107. un 108. pantu, lai šā 32. panta 4. punkta d) apakšpunktā minētais ārkārtas finanšu atbalsts, kurš sniegts kredītiestādei vai ieguldījumu brokeru sabiedrībai un kura mērķis ir nepieļaut vai novērst nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts ekonomikā un saglabāt finanšu stabilitāti, neizraisītu neregulējuma procedūras uzsākšanu.

- 102 Veicot šo analīzi, Komisija, it īpaši strīdīgā lēmuma 132. apsvērumā, kā arī tā 101.–110. apsvērumā, pārbaudīja, vai pārstrukturēšanas plānā paredzētie sloga sadalījuma pasākumi ir atbilstoši, lai ierobežotu piešķirtā atbalsta summu līdz mērķa, proti, *BMPS* rekapitalizācijas, sasniegšanai strikti nepieciešamajam minimumam.
- 103 Savukārt Komisijai nebija jāpārbauda, vai šis Itālijas Republikas noteiktais sloga sadalījums pats par sevi ir pretrunā tiesībām, kuras *Braesch* u.c., to ieskatā, izriet no Savienības vai valsts tiesību aktiem. Šāds pārkāpums – ja tas tiktu konstatēts – izrietētu nevis no atbalsta paša par sevi, tā priekšmeta vai no tā neatdalāmiem aspektiem, bet gan – kā izriet no šā sprieduma 81. punkta – no pasākumiem, kurus šī dalībvalsts ir veikusi, lai Komisija pieņemtu lēmumu, ar kuru minētais atbalsts tiek atļauts sākotnējās izskatīšanas stadijas noslēgumā.
- 104 Šādos apstākļos, ja trešā persona uzskata, ka to skar pasākumi, kurus dalībvalsts iestādes ir noteikušas saistībā ar uzņēmuma pārstrukturēšanu, tad tas, ka šie pasākumi ietilpst pārstrukturēšanas plānā, kura ietvaros ir nepieciešams izmaksāt valsts atbalstu, un tāpēc šī dalībvalsts paziņo Komisijai šo atbalstu, lai lūgtu minētā atbalsta apstiprināšanu sākotnējās izskatīšanas stadijas noslēgumā, nepiešķir šai trešai personai “ieinteresētās personas” statusu Regulas 2015/1589 1. panta h) punkta izpratnē procedūrā, kas šajā iestādē norosinās saskaņā ar LESD 108. pantu. Šādā gadījumā, ja minētā trešā persona uzskata, ka šādu pasākumu noteikšanas dēļ attiecīgā dalībvalsts nav ievērojusi Savienības tiesību aktus, tai valsts tiesā, kurai vienīgajai šajā ziņā ir kompetence, ir jāapstrīd šo pasākumu tiesiskums; šai tiesai ir iespēja vai – ja tā pieņem galīgo lēmumu – pat pienākums vērsties Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu saskaņā ar LESD 267. pantu, vajadzības gadījumā uzdotot jautājumu par attiecīgo Savienības tiesību normu interpretāciju vai spēkā esamību.
- 105 Taču šajā gadījumā – kā tas jau tika konstatēts šā sprieduma 66. punktā – *Braesch* u.c. neapgalvo, ka tos būtu skāris attiecīgais atbalsts, attiecībā uz kuru tie turklāt neapstrīd nedz to, ka tas ir “valsts atbalsts” LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, nedz arī to, ka tas ir saderīgs ar iekšējo tirgu atbilstoši LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktam, bet gan apgalvo, ka tos ietekmē strīdīgajā lēmumā minētie sloga sadalījuma pasākumi, kuru saderīgumu ar Savienības tiesībām tie ir apšaubījuši pirmajā instancē celtās prasības pamatos un kuri, *Braesch* u.c. ieskatā, rada nopietnas šaubas, kuru dēļ Komisijai būtu bijis jāuzsāk formālā izmeklēšanas procedūra.
- 106 Tomēr – kā izriet no šā sprieduma 69.–80. punkta – šie sloga sadalījuma pasākumi ir vienīgi valsts veikti pasākumi, par kuriem Itālijas Republika ir paziņojusi pati uz savu atbildību, kurus Komisija tādējādi nav noteikusi un kuri tāpat ir juridiski nošķirti no attiecīgā atbalsta, jo Komisija, pieņemot strīdīgo lēmumu, tos ir ņēmusi vērā tikai kā faktiski apstākļi. Tādējādi – kā izriet no šā sprieduma 104. punkta – vienīgi kompetento valsts tiesu ziņā ir pārbaudīt minēto pasākumu tiesiskumu no attiecīgo valsts tiesību aktu un Savienības tiesību aktu viedokļa.
- 107 Šajā ziņā ir jāuzsver – ja valsts tiesa, izvērtējot attiecīgo sloga sadalījuma pasākumu tiesiskumu, tos pilnībā vai daļēji atceltu tāpēc, ka tie ir prettiesiski, tas nebūtu pretrunā strīdīgajam lēmumam, jo šie pasākumi nav noteikti ar šo lēmumu un tajā nav izvērtēta to atbilstība Savienības tiesību normām.
- 108 Gadījumā, ja valsts tiesa, ņemot vērā Savienības tiesību interpretāciju, ko Tiesa sniegta LESD 267. pantā paredzētās prejudiciāla nolēmuma tiesvedības noslēgumā, nonāktu pie secinājuma, ka attiecīgie sloga sadalījuma pasākumi pilnībā vai daļēji ir prettiesiski, Itālijas Republikai – ja šis prettiesiskums tai vairs neļautu ievērot visas saistības, kuras tā attiecībā pret Komisiju ir uzņēmusies, īstenojot paziņoto atbalstu atbilstoši ar strīdīgo lēmumu piešķirtajai atļaujai – būtu

pienākums saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu paziņot jaunus pasākumus, bet pretējā gadījumā, kā izriet no šā sprieduma 84.–86. punkta, tai būtu jāatgūst atbalsts, kas jau ir izmaksāts uz šā lēmuma pamata.

- 109 No tā izriet, ka, pirmkārt, – pretēji tam, ko *Braesch* u.c. apgalvoja Tiesas sēdē – tiem nekādi nav liegtas Hartas 47. panta pirmajā daļā garantētās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, un, otrkārt, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 40. punktā kļūdaini ir nospriedusi, ka *Braesch* u.c. savas intereses varēja aizstāvēt, vienīgi lūdzot atcelt strīdīgo lēmumu.
- 110 No visiem iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka pārsūdzētajā spriedumā ir pieļauta tiesību kļūda, ciktāl Vispārējā tiesa šā sprieduma 37., 40., 41. un 58. punktā ir atzinusi, ka *Braesch* u.c. ir jākvalificē kā “ieinteresētās personas” Regulas 2015/1589 1. panta h) punkta izpratnē.
- 111 Tādējādi vienīgais Komisijas apelācijas sūdzībā izvirzītais pamats ir jāatzīst par pamatotu.
- 112 Tātad pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ.

Par prasību Vispārējā tiesā

- 113 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmās daļas otrajam teikumam Vispārējās tiesas nolēmuma atcelšanas gadījumā Tiesa pati var taisīt galīgo spriedumu šajā lietā, ja lieta ir gatava izspriešanai Tiesā.
- 114 Šajā lietā tā tas ir attiecībā uz iebildi par nepieņemamību, ko Komisija izvirzījusi tiesvedībā Vispārējā tiesā, ciktāl Komisija apgalvo, ka *Braesch* u.c. nav *locus standi* LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē, lai lūgtu atcelt strīdīgo lēmumu.
- 115 Iesākumā ir jākonstatē – kā Komisija to pamatoti apgalvo iebildē par nepieņemamību –, ka strīdīgais lēmums, kas ir adresēts Itālijas Republikai, nav uzskatāms par reglamentējošu aktu LESD 263. panta ceturtās daļas teikuma otrās daļas izpratnē, jo tas nav vispārpiemērojams akts (spriedums, 2015. gada 17. septembris, *Mory* u.c./Komisija, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 92. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 116 Šādos apstākļos, kā norādīts šā sprieduma 50. punktā atgādinātajā judikatūrā, ir jāpārbauda vienīgi tas, vai – kā to apgalvo Komisija savā iebildē par nepieņemamību – *Braesch* u.c. nevar tikt uzskatīti par personām, kuras šis lēmums skar tieši un individuāli LESD 263. panta ceturtās daļas teikuma pirmās daļas izpratnē.
- 117 Pirmkārt, ciktāl *Braesch* u.c. ar prasības piekto pamatu vēlas aizsargāt procesuālās tiesības, kas šīm personām izriet no LESD 108. panta 2. punkta un Regulas 2015/1589 6. panta 1. punkta, ir jānorāda, ka šā sprieduma 64.–110. punktā izklāstīto iemeslu dēļ tās nav uzskatāmas par “ieinteresētajām pusēm” un “ieinteresētajām personām” attiecīgi LESD 108. panta 2. punkta un šīs regulas 1. panta h) punkta izpratnē; tādējādi nevar uzskatīt, ka šis lēmums tās skar tieši un individuāli LESD 263. panta ceturtās daļas teikuma pirmās daļas izpratnē.
- 118 No tā izriet, ka *Braesch* u.c. nav *locus standi* LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē, lai aizsargātu procesuālās tiesības, kuras šīm personām izrietētu no LESD 108. panta 2. punkta un Regulas 2015/1589 6. panta 1. punkta.

- 119 Otrkārt, ciktāl *Braesch* u.c. ar pirmajiem četriem pamatiem vēlas apstrīdēt strīdīgā lēmuma pamatotību, ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru, kura izriet no 1963. gada 15. jūlija sprieduma *Plaumann/Komisija* (25/62, EU:C:1963:17), uz kuru ir izdarīta atsauce šā sprieduma 51. un 54. punktā, šie lietas dalībnieki šādā gadījumā varētu apgalvot, ka minētais lēmums tos skar individuāli LESD 263. panta ceturtajā daļā paredzētās pirmās situācijas izpratnē tikai tad, ja šis lēmums tos skartu noteiktu tiem raksturīgu īpašu pazīmju vai tādu faktisko apstākļu dēļ, kas tos atšķirtu no visām citām personām, un tādēļ tās individualizētu analogiski šā lēmuma adresātam – it īpaši tas tā būtu, ja strīdīgajā lēmumā aplūkots atbalsts būtiski ietekmētu to stāvokli tirgū.
- 120 Tomēr šajā lietā nav strīda par to, ka *Braesch* u.c. neapgalvo, ka strīdīgais lēmums jebkādā veidā ietekmētu to konkurētspējas stāvokli tirgū, bet pēc būtības tikai norāda, ka tie ir nosūtījuši Komisijai vēstuli, kurā tika paustas bažas par minētā lēmuma negatīvo ietekmi uz to stāvokli, un ka minētā lēmuma 32. apsvērumā un 35. zemsvītras piezīmē – aprakstot pārstrukturēšanas plānā paredzētos sloga sadalījuma pasākumus saistībā ar *BMPS* pakārtotajiem kreditoriem, ir atsauce uz pārsūdzētā sprieduma 2. punktā minēto *FRESH* instrumentu uzufrukta līgumu.
- 121 Tomēr šādi apstākļi nekādā ziņā neliecina, ka *Braesch* u.c. atrodas tādā faktiskā situācijā, kas viņus individualizētu analogiski adresātam, jo strīdīgajā lēmumā minētie sloga sadalījuma pasākumi viņus skar tāpat kā visus pārējos finanšu instrumentu turētājus, uz kuriem attiecas šie paši pasākumi. Pretēji tam, ko *Braesch* u.c. citastarp apgalvoja Tiesā sēdē, šajā ziņā nav nozīmes tam, ka *FRESH* instrumenti atšķirībā no šiem pārējiem finanšu instrumentiem nav tieši minēti Dekrētlukumā 237/2016.
- 122 Turklāt ir jāuzsver, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru tas vien – ja tas tiktu konstatēts –, ka *Braesch* u.c. ir aktīvi piedalījušies Komisijas veiktajā sākotnējās izskatīšanas stadijā, nevar būt pietiekams pamats, lai atzītu, ka strīdīgais lēmums tos skar individuāli, ja nav pierādīts, ka atbalsts, kas ir šā lēmuma priekšmets, ir būtiski ietekmējis to stāvokli tirgū (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 15. jūlijs, *Deutsche Lufthansa/Komisija*, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 123 No tā izriet, ka strīdīgais lēmums *Braesch* u.c. nav skāris individuāli šā sprieduma 51. un 54. punktā atgādinātās judikatūras izpratnē.
- 124 Tā kā LESD 263. panta ceturtajā daļā paredzētās pirmās situācijas nosacījumi ir kumulatīvi, kas nozīmē, ka personai ir jābūt gan tieši, gan individuāli skartai ar aktu, kura atcelšana tiek prasīta, apstākļi, ka viens no šiem nosacījumiem attiecībā uz prasītāju nav izpildīts, nozīmē, ka viņa prasība atcelt šo aktu ir jāuzskata par nepieņemamu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2013. gada 3. oktobris, *Inuit Tapiriit Kanatami u.c./Parlaments un Padome*, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 76. punkts, kā arī 2019. gada 4. decembris, *Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo/Komisija*, C-342/18 P, nav publicēts, EU:C:2019:1043, 37. punkts).
- 125 No tā izriet, ka *Braesch* u.c. nav arī *locus standi*, lai apstrīdētu strīdīgā lēmuma pamatotību.
- 126 Tādējādi ir jāapmierina Komisijas pirmajā instancē izvirzītā iebilde par nepieņemamību, ciktāl Komisija pārmet *Braesch* u.c. *locus standi* neesamību LESD 263. panta ceturtajā daļas izpratnē, lai lūgtu strīdīgā lēmuma atcelšanu.
- 127 Tātad prasība pirmajā instancē ir jānoraida kā nepieņemama.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 128 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība ir pamatota un Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem.
- 129 Atbilstoši šī Reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī paša Reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- 130 Tā kā šajā lietā spriedums *Braesch* u.c. ir nelabvēlīgs un tā kā Komisija ir prasījusi piespriest tiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tiem ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies tiesvedībā Vispārējā tiesā un šajā apelācijas tiesvedībā.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) **Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2021. gada 24. februāra spriedumu *Braesch* u.c./Komisija (T-161/18, EU:T:2021:102).**
- 2) **Noraidīt kā nepieņemamu prasību, kuru pirmajā instancē cēluši *Anthony Braesch, Trinity Investments DAC, Bybrook Capital Master Fund LP, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP* un *Bybrook Capital Badminton Fund LP* un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas 2017. gada 4. jūlija Lēmumu C(2017)4690 final par valsts atbalstu SA.47677 (2017/N) – Itālija, jauns atbalsts un *Banca Monte dei Paschi di Siena* grozītais restrukturizācijas plāns.**
- 3) ***Anthony Braesch, Trinity Investments DAC, Bybrook Capital Master Fund LP, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP* un *Bybrook Capital Badminton Fund LP* sedz savus un atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus gan pirmās instances tiesvedībā, gan apelācijas tiesvedībā.**

[Paraksti]